

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri popoldne za mesto er ob 3. uri popoldne za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemnik ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrtletno 2 K.
Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jellersitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

Uredništvo in upravnštvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnštvo «Gorice». Oglasi se računijo po pečetnicah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Balkan.

Uprav te hipe se vrše na Balkanu znamenite svečanosti; — dobro poučeni listi trdijo, da so te svečanosti preludij novemu političnemu koncertu na Balkanu, katerega namerava zaigrati — Rusija. Ta svečanost je spominska svečanost ruske zmage v Šipka-klanca proti Turkom leta 1877/78 in ta svečanost je spomin 25 letnice osvobojenja Bolgarske izpod turškega jarma. Na onem kraju kjer se je pred 25. leti bila najhujša bitka, sezidana sta zdaj cerkev in samostan. V nedeljo zjutraj je bila ob najkrasnejšem vremenu ob žarkih zlatega vzhodnega solca slavnost posvečevanja te spominske zgradbe, ki leži v podnožju Šipke. Ta slavnost se je vršila ob vdeležitvi velikega ruskega kneza Nikolaja Nikolajeviča ter bolgarskega kneza; dalje ruskega generala grofa Ignatijeva, bolgarskega ministra dr. Daneva, mnogo drugih ruskih generalov ter bolgarskih političnih dostojanstvenikov in velike množice ruskega in bolgarskega vojaštva. Že v soboto opoldne je bil obed ruske generalitete mej grobovi in spomeniki padlih ruskih junakov v Šipka-klanca in sestanek pri Šejnovi, kjer se je podal ves tabor turškega generala Wessel-paše z 26.000 možmi. V ponedeljek zjutraj pa se je obnovil spomin-naval turške vojske na rusko-bolgarsko posadko v Šipki in zmagujoči napadi Rusov na turški tabor pri Šejnovi katere napade sta vodila tedaj ruska generala Skobeljev in Sviatopolsk-Mirski 8. in 9. januarja 1878; jutri okolo poludne pa se bode vršil veliki vojni manever kateremu sledi veliki obed v taboru velikega kneza, na katerem bo pogoščena vsa udeležujoča se ruska in bolgarska vojska. Na tem obedu se bodo menjavale zdravice mej knezoma in obojestranskima vojnima ministroma Paprikovem in Kuropatkinom.

Ta svečanost ni samo bolgarska spominska svečanost osvoboditve bolgarskega naroda iz turške sužnosti, marveč ta svečanost je rusko-bolgarska, je sploh slovanska in katere se mora iz sreca veseliti vsaki Slovan.

Marsikateri izmed čitateljev se še spominja rusko turške vojne in se spominja poročil o oni strašni vojni v pro-

padih divje Šipke. S trepetom je marsikdo pričakoval kako se zaključita vojna, kajti znano je bilo da so turške čete z jekleno vztrajnostjo se protivile mogočnemu pritisku junaških ruskih čet, dokler niso podlegle in se je sklenil glasoviti svetoštetanski mir. Ta ruski zmagoviti čin pa je h kratu zaslovel po vsi Evropi. Kajti znano je bilo da to ni bila kaka sebična vojna, kakoršne je n. pr. bojevala pohotna Nemčija l. 1866 proti Avstriji in l. 1870 proti Franciji, — marveč da je bil to čin brezmejnega ruskega bratoljubja, s katerim je, žrtvujoč kri svojih sinov, in denar, otela brate Bolgare izpod turškega jarma. Dočim do tistih dob Rusija ni živela po slovanskem svetu posebnih simpatij in jej celo Francija ni bila naklonjena, spremenilo se je po tem zgodovinskem prevratu h kratu in Rusija velja danes ne le pri vseh Slovanih, marveč tudi pri drugih kulturnih narodih za najplemenitejšo državo na svetu. Rusija se je v tej vojni pokazala v vsem sijaju svoje velikosti, svoje moči, svojega junaštva. V razmerno kratkem času je prišla do pred Carigrad, kjer bi bila lahko vrgla iz sedla ne le turškega sultana marveč tudi — Evropo. Neki del evropske diplomacije — kajpada nemški — je zameril Rusiji ta korak. Ali Rusija je s tem le pokazala, kaj ona za more ako — hoče. To je najbolje dokazala na berolinskem kongresu. Ko se je sklepal svetoštetanski mir, je Rusija stavila zahteve, katere, ako bi se bile izvedle, bi bile omogočile balkanskim Slovanom vse drugačo usodo, kakoršno imajo danes. Ali na berolinskem kongresu so se večinoma spremenile točke tega miru, negledé na to, da je Rusija doprinesla nepopisnih žrtev za osvobojo Bolgarije in sploh balkanskih narodov, dočim berolinska diplomacija nikdar niti s prstom ganila ni, da bi v prosep človečanske ideje kaj ukrenila proti barbarski Turčiji.

Rusija je za žrtvami na bojnem polju žrtvovala tudi na berolinskem kongresu, da ni šla dalje, da ni izvršila popolnoma svojega poslanstva na Vztoku in za vselej zapodila krvoločnega Turka iz Evrope; — Rusija je žrtvovala nemški pohotnosti preveč, kajti Nemčija je bila

v strahu, da se izjalovijo njeni načrti, katere ima s svojim „Drang nach Osten“ ako bi bila Rusija izrekla na Vztoku zadnjo besedo. Kake namene je Nemčija že takrat gojila glede Balkana, dala je na berolinskem kongresu, kjer se je črtalo mnogo točk svetoštetanskega miru, le razumeti, izpolnuje pa to v precejšni meri s svojo „gospodarsko okupacijo“ balkanskih držav. Rusija je takrat v svojem slovanskem miroljubju preveč žrtvovala berolinski diplomaciji, kajti Balkan od ruske smage ni prejel onih dobrot, kakoršnih je pričakoval. Slovanska prosveta, ni gospodarska ni narodna, se ne more razvijati sadonosno, ker jo omejuje nemška in madjarska usiljivost, katerima so se odprle duri na berolinskem kongresu. Vkljub temu so se vendar balkanske slovanske države prebudile v napredku na vseh poljih in k temu jim je v prvi vrsti pripomogla neodvisnost pridobljena jim od požrtvalne Rusije. Poslednji seveda ne odide noben pokret, ki se pojavlja na Balkanu od strani tamšnjim Slovanom sovražne politike, v prvi vrsti pa v Bolgariji in Srbiji. V Bolgariji se je v dobi njene neodvisnosti t. j. v zadnjih 25 letih mnogo napredovalo na vseh poljih. — ali žal je v Bolgariji zadobil preveč tal že nemški upliv. Nemška nasejenja se v Bolgariji množe v večji meri nego je to hasnjivo domačemu bolgarskemu prebivalstvu. Nemčija preplavlja deželo s svojo industrijo in veže s tem roke domačemu napredku. Ali celo dejstvo, da je Bolgarska še pred kratkim prišla iz ravnovesja s svojimi financami, priča, rekli bi, o tem, da izpodjeda pa zdaj skriti sovražnik obstanek in samostojnost te slovanske države. Rusija to dobro vidi in je prišla do spoznanja, da bi bilo treba druge — „Šipke“ da otmé tako Bolgarijo kakor i celi Balkan nemško-madjarskega jarma, ki je v gotovem pogledu še mnogo hujši nego je bil turški. Da je prišlo na Balkanu do tega novega položaja, kriva je bila zares Rusija s svojo popustljivostjo na berolinskem kongresu, mesto da je izrekla svoj odločni „ne“!

Ali kar je tedaj zakrivila njena dobrot, isto hoče popraviti zdaj s svojim diplomatičnim delom.

pastir za čredo ali če ni bilo doma kaj jesti, je odšel v gozd po gobe.

Deček ni bil posebno bodrega duha. Ljudje obče niso mislili, da bode kaj časa živel, a še manj, da bi njegova mati mogla dočakati po njem kako radost, ker ni bil za nobeno rabo. Nihče ni vedel, odkod to, toda vendar po jedni stvari je vedno težil, po sviranju. Vedno bi je poslušal, in ko je malce odrasel, ni mislil na nobeno drugo stvar več. Ko gre z otroci v gozd po jagode, se vrne brez jagod ter šepetaje govori:

„Mamica! v gozdu je pa nekaj prekrasno „sviral“! O! o!“

A mati reče na to:

„Ti bodem jaz zasvirala jedno, jaz, ne boj se!“

In res mu včasih pripravi z gorjačo glasbo. Deček vika, obeta, da ne bode več tako, a vendar bi tako pri tem pomislil, kako je tam v gozdu nekaj lepo sviral... A kaj? kaj je on vedel? — Jelke, bukve, breze, jelše, vse je sviral, ves gozd...

Zvečer bi poslušoval vsem glasovom, kolikor se jih razlega po selu, in mislil je za gotovo, da svira celo selo.

Njen načrtje: — očiščenje Balkana v prilog slovanstva in kristalizacija slovanskih interesov na Balkanu. To bode kulturna zmaga Rusije v drugi izdaji in na slavnostih te dni položil se je temelj tej zmagi.

Zaradi tega se moramo te slavnosti veseliti vsi Slovani, ker s to radostjo združujemo ob jednem željo, da bi tudi za nas avstrijske Slovane kaj skoraj na počila zora osvoboditve t. j. prava in pravcata — slovanska „Šipka“.

Dopisi.

Od nekod. — Goriški Efižalt je nakrat tako grozno v skrbeh, kam bi pošiljali slovenski stariši svoje otroke šolati se. Pride konjsko kopito za „Šolski Dom“: „menda“ ne sprejmejo, ako ne morejo obljubiti prispevkov“. Koliko zlobnosti in ob enem skritih želj pove „mož črnila“!! Slišite slovenski rodoljubi na Goriškem in drugod! Uničiti hoče to osebe vse, kar so goriški Slovenci v teku dolgih let v potu svojega obraza postavili, samo radi tega, ker ni on gospod vodja pri tem. Brr! Ta — človek bi rad gospodoval — zaradi denarja?! Stavim, da bi vzal veliki boben in bi vdarjal s tako silo vanj, da bi se vse majalo: dajte božji ljudje, prispevajte za „Šolski Dom“, moje upanje. moje vse: ko bi on vodjeval. (Gospod urednik! ali je res, da se imenuje neki list „Die illustrierte Hacke“ in da je bil tudi nek urednik ali lastnik neke tiskarne A. G. v njem „namalan“?) Zato se pa toliko zaganja ob naš zavod, ker so njemu ravno prispevki — trn v „žepu z veliko luknjo“.

Torej Efižalt laja zoper „Šolski Dom“! Opravljaj do rane — že nekaj ostane. Jaz se pa tolažim gospod urednik! Spominjam se Prešernovega: „gorjačarji, — tatovi in cigani po svojem govoré...“, pa tudi poštenega Furlana sem slišal reči: „no va migola vos d'un mus in cil, chemi erodi!“ Jaz gotovo možu verjamem in z menoj še več drugih! Eden pa gotovo ne! Z Bogom!

In kadar so ga poslali delat, da kida gnoj, celo tedaj mu je sviral veter ob vilah.

Nekdaj ga je zalotil paznik, ko je stal razpihan las in prisluškoval pihljanju vetra ob lesene grablje... zalotil ga je ter odpasal pas ter ga pretepel. Tuda kaj je koristilo? Ljudje so ga nazivali „Janko glasbenik“! Poleti je zbežal z doma, da si je iz meževne vrbove šibe napravil piščalko. Po noči, ko so žabe zaregljale, ko so se oglasili po resnih livadah crikki, ko so se zjutraj oglasili petelini, tedaj ni mogel on več spati, ampak bi samo poslušal, a kdo vé, kaj je čul v teh glasovih... V cerkev ga mati ni smela peljati, ker kakor hitro bi zadonele orgle in blage glasove razlile po svetem prostoru, mahoma bi se dečkove oči zameglile, kakor da gledajo v neki nov svet...

Nočni čuvaj, ki je hodil po vasi ter, da ne bi zaspal, štel zvezde na nebu ali pa se tiho razgovarjal s psi, je često videl belo oblacičce, ki se je v temi premikalo pred krčmo. No, deček ni hodil v krčmo, ampak pred krčmo. Tam se je stisnil k zidu ter prisluškoval. Ljudje

LISTEK.

Janko glasbenik.

Poljski spisal H. Siemkiewicz, poslovenil J. I. Cvetko.

Svet je zagledal slaboten. Ženske, ki so stale okrog postelje matrine, so majale z glavo i zaradi matere i zaradi deteta. Kovačica Simonova, ki je bila najmodrejša, je začela bolnico tolažiti:

„Da, da!“ reče druga, „a dečka moramo takoj krstiti; ta ne dočaka niti duhovnika“.

Rekli so to, prižge svečo in vzmši dete v naročje, je pokropi z vodo, da je le to trepnilo z očmi, a ona še pristavi:

„Krstim te v imenu Očeta in Sina in svetega Duha in ti dajem ime Janko, a sedaj duša „krščanska“ pojdi, odkoder si prišla. Amen!“

Toda duša krščanska niti malo ni bila pri volji iti, odkoder je prišla in da ostavi slabotno telesce, temveč se je jela premetavati po nogah tega telesca, kolikor je mogla, ter je plakala, tudi slabotno in revno, na kar so botre rekly: „Mogel bi kdo misliti, da mjavka mačka ali kaj podobnega“.

Poslali so po svečenika. Ta pride, opravi svoje opravilo ter odide: bolnici se je obrnilo na bolje. Štirinajst dni kasneje je opravljala žena že svoj posel. Deček tudi ni izdihnil, temveč je dihal dalje, dokler ni odnesla spomladi četrtega leta kukavica vso njegovo bolezen in je on prišel k moči, in v precej trdnem zdravju je doživel deseto leto.

Mršav ter slaboten je bil vedno, zabuhlega trebuha ter upadlih lic; lase je imel kakor iz prediva, skoro bele barve, ki so padali skoro do bistrh, izbočenih očíj, gledajočih v svet, kakor da so se zagledale v neko neizmerno daljavo. Po zimi je sedel za pečjo in pri tajno plakal od mraza, a včasih tudi od gladu, kedar ni imela mati česa deti v peč ali v lonec. Poleti je hodil v srajčici, prepasani s suknenim trakom ter v starem, ponošenem slamniku, izpod čegar povešenih krajev je milo pogledoval, dvigajoč glavo kvišku kakor ptica. Mati, uboga dninarica, živeča od danes do jutri, kakor ptica pod tujo streho, ga je močje ljubila na svoj način, toda bila ga je često ter ga navadno nazivala z „ničvrednežem“. V osmem letu je hodil kot

Politični pregled.

Notranja politika.

Zadnjič smo poročali da misli vlada sklicati državni zbor na dan 20. okt. Zdaj se pa čuje glasovi da se skliče državni zbor že na 15. okt. Listi, ki so objavili to zadnjo vest, pravijo, da se predložijo za zdaj državnemu zboru le vladni načrt glede tiskovnega zakona, vladni načrt glede pomnoženja novincev in pa državni proračun za prihodnje leto. Pogajanja glede avstro-ogerske nagodbe vrše se na Dunaju še vedno. Od dne do dne se pričakuje in se napoveduje zaključek teh pogajanj, a vedno pride mesto zaključka na dan nove difference med obema vladama. Tako da prav za prav nihče ne ve, v kakem štadiju da se nahajajo ta pogajanja. Ne preide pa skorej noben dan da ne bi bil kak minister v avdienci pri cesarju. — Tudi minister Goluhowski bil je te dni vsprejet v privatni avdienci od cesarja. Minister Goluhowski se je pa udeležil te dni tudi pogajanj glede nagodbe. Njegova prisotnost pri pogajanjih pa pravijo, da je bila potrebna le takrat ko sta se vladni dogovarjali o zadevah vinske klavzule, drugače pa da Goluhowski prav nič ne posega v negotbena pogajanja.

Irredentizem v Dalmaciji.

Splitsko „Jedinstvo“ piše: Zadnji čas se vedno več Italijanov naseljuje v Dalmaciji. Vse kaže, da je Italija začela v Dalmaciji delati tako, kakor v Albaniji. Že večkrat se je čulo, da je Avstrija v pogodbi z Italijo obljubila prav čudne privilegije za italijanske državljane. Dobro bi bilo, ko bi se to odkrilo svetu povedalo. Vsekako je čudno, da bivši italijanski minister Villari potuje po Dalmaciji ter nadzoruje šole. Za „Legino“ šolo v Splitu kupujejo od revnih Hrvatov učence po 4 krome na mesec. Za to šolo so Talijani dobili učitelja, rojenega Hrvata. To so morali storiti, ker otroci ne znajo italijanski. V Splitu je okoli 40 Italijanov, ki morajo dajati na mesec po nekaj forintov. Zgradili pa so „Legino“ šolo za 50.000 kron, za opravo so porabili do 10.000 kron, za tiskarno so zložili 60.000, za hrvatske otroke plačujejo na mesec najmanj 400 kron. Nastane vprašanje: Ali te troške res plačujejo splitski Italijani ali prihaja denar iz Italije?

Sienkiewicz poznanski poljskim novinarjem.

„Obzor“ objavlja pismo slavnega poljskega pisatelja Sienkiewicza, katero je pisal izdajatelju poljskega lista „Dziennik berlinskog“ o priliki, ko ga je ta vprašal, kako politiko naj bi uvedli poznanski Poljaki nasproti Nemčiji. Sienkiewicz najprej stavi izdajatelju tega lista pred oči odgovornost poljskega novinarja v sedanjih odnosih v Poznanski, potem pa pravi: „Mrznja, ki je zavlada med Nemci nasproti Poljakom, za poslednje ni nevarna, ker v postopanju Nemcev ni ne dostojanstva, ne miru, ne premišljenosti kakor to kažejo odloki ki segajo preko normalnega in zdravega razuma. Da se uprè tej mrznji, varuje naj se poljski duh, da se ga ne oprime jednaka mrznja nasproti Nemcem.“ Varujte se — pravi Sienkiewicz — tako z morainega, kakor s političnega pogleda. Imejte pred očmi le to, da nikdo ne ve, kake evolucije vse čakajo še prusko dr-

piešejo in včasih zavriska kak vaščan: „tjuju!“ Čuje se topotanje obuval ali glas devotkin: „No kaj?“ Gosli tiho svirajo: „Zdaj bomo jedli, pili bomo, veselili se bomo zdaj“, a velike gosli ponavljajo z globokim in dostojanstvenim glasom: „Ako Bog dá! ako Bog dá!“ Skozi okna je lila svetloba in zdelo se je, kakor da bi se vsaka stvar tresla v krčmi, kakor da bi vse pelo in sviralo, a Janko vse čuje.

Kaj bi dal, da bi imel take gosli, ki tanko svirajo: „Zdaj bomo jedli, pili bomo, veselili se bomo zdaj.“ Tako deščico, ki peva. Da, kje bi jih dobil, take gosli? Kje jih neki delajo? Če bi mu vendar dovolili, da jih sme vzeti v roke! ... Ali da! Dopusčeno mu je vsaj poslušati; in on bi navadno tako dolgo poslušal, dokler ne bi zagrmel za njim močni glas čuvajev:

„Ali ne bodeš šel domov, ti pokora!“

Tedaj pa bi pohitel bosonog domov, a za njim bi skozi temo donel glas gosel: „Zdaj bomo jedli, pili bomo, veselili se bomo zdaj!“ in dostojanstveni glas velikih goslij: „Ako Bog dá! ako Bog dá!“

Ko je mogel poslušati gosli, bilo je to navadno ob kaki izvanredni veselici ali ob kaki svatbi, je bil to zanj velik

žavo, ker to njeno vedenje je morebiti znak o prehodnem pojavu. O uničenju Poljakov in izkoreninjenju Slovanov ne more biti niti govora. Nemčija ali katera koli država, ki bi hotela izzvati resen boj s Slovani, ugonobila bi se sama, ker je tok stvari na svetu tak, da nepregledne mase in sveže sile mladih narodov obvladujejo manj sposobne in izživele sile starejih narodov, pa naj si bodo ti še tako dobro organizovani. Zgodovina Rima sveti po tej poti z bakljo velike in jasne primere. — Sienkiewicz pravi na zaključku, da mrznja ne samo utruja, marveč tudi poneumnuje, zato pozivlje poljske novinarje v Poznaniu, da odvrčajo narod od mrznje. Ostane naj ta narod tako zvest svojim narodnim idealom, da mu jih ne iztrga iz srea nobena sila. Ako ne nastane kaos in razpad vsih osnov, na katerih temelji zgradba človeške družbe, tedaj morajo zmagati naši ideali. — Te Sienkiewiczove znamenite besede bi si morali vtisniti v spomin tudi mi Slovenci in zaradi tega smo jih tu objavili.

Črnogora oborožuje?

Iz Dubrovnika pišejo v dunajsko „Reichswehr“, da se v Črnogori vsestransko in na tišem oborožuje. Že dlje časa se vidi na raznih točkah Črnogore italijanske vojaške inženertje ki pa pravijo, da potujejo po Črnogori le iz znanstvenih namenov. Ti inženerti, tako se poročajo v „Reichswehr“ — da imajo pogosta in daljša posvetovanja s knezom.

Domače in razne novice.

P. n. gospodom naročnikom.

— Z današnjo številko smo dokončali III. četrtletje. Ob tej priliki prosimo gg. naročnike, ki se niso še odzvali z naročnino za tekoče leto, in mogoče še za prejšnja leta, da to kmalu storé. Ob enem prosimo tudi velecenjene somišljenike, da širijo naš list, ter nam pridobé še novih naročnikov. »Gorica« stane za četr teta le 2 kroni.

Umirovljen je fml. grof Albert Nostitz, veliki majordomus pri Njeg. cesarski Visokosti nadvojvodi Francu Ferdinandu. To umirovljenje komentirajo listi na razne načine. Nostitz je bil pred kratkim v privatni avdienci pri cesarju.

Kneginja Holenburg, soproga prestolonaslednika Nj. ces. Vis. nadvojvoda Franca Ferdinanda je včeraj popoldne povila sinčka. Mati in sin sta zdrava.

Imenovanja v policijski stroki. — „Wiener Zeitung“ objavlja: Ministerski predsednik kakor voditelj ministerstva za notranje stvari je imenoval višega redar. komis. Zekely-a redar. svetovalec, red. komis. Oskarja Podberniga višim redarstvenim komisarjem in redarstvenega koncipista Josipa Mlekuša redarstvenim komisarjem redarstvenega ravnateljstva v Trstu.

Za „Šolski Dom“ so plačali predsedništvu: Anton Jerkič, fotograf v Gorici,

praznik. Potem pa je sedel za peč in po cele dneve ne izpregovori besedice. Naposled napravi sam gosli iz deske ter iz konjske žime. No, te niso hotele tako lépo svirati kakor one v krčmi: tiho so zvenele, tako tiho, baš kakor mušice ali komarji. Pa on je sviral na nje od jutra do večera, dasi je zaradi tega toliko udarcev dobil, da je bil konečno kakor nezrelo obtolčeno jabolko. No, bila je že taka njegova narava. Deček je vsaki dan bolj hujšal, trebuh mu je vedno bolj postajal zabuhel, lasje so mu postajali vedno gošči in oči so se mu vedno bolj širile, četudi so jih vedno zalivale solze, a lica in prsi so mu bolj in bolj upadali. Ničesar drugega ni bilo več mar dečku, kakor samo njegove gosli, ki so komaj še zvenčale. Malo da ni pred žetvijo umrl gladu, ker je pretežno živel samo od jagod in borovnic in od težnje, da bi dobil gosli.

Toda ta težnja ga je pogubila.

Sluga v gradu je imel gosli, na katere je včasih v mraku godel, da bi se prikupil gospodični odgojiteljici. Janko se je včasih prikradel prav pod odprta okna slugine sobe, da bi se nagledal teh gosel. Visele so na zidu baš nasproti vratom. Tu jim je deček vso svojo dušo pošiljal

kot poseben dar 10 K; Anton Černe ml. v Tomaju mesto šopka na grob Vekoslava Škrl, sinčka c. kr. poštarja v Sezani 5 K; svatje gospoda Janeza in Marije Uršič iz znane Lemanove rodovine v Idskem 7 K 50 v.

Srčna hvala!

Usprejemni izpiti na ženskem izobraževališču. — Pretekli teden so se vršili na tuk. ženskem izobraževališču vsprejemni izpiti. Oglasilo se je k izpitu 83 Slovenk. Tri so odstopile med izpitom, od ostalih 80 pa je bilo sprejetih le 40, ker le za toliko število je na tem zavodu prostora.

Vozni red vipavske železnice. — Z dnem 1. oktobra, ko se otvori vipavska železnica, stopi v veljavo sledeči vozni red na tej železnici: Prvi vlak odhaja iz Gorice zjutraj ob 8.55, iz Št. Petra ob 9.08, iz Volčjedrage ob 9.22, iz Prvačine ob 9.35, iz Dornberga ob 9.45, iz Batuj ob 9.56, iz Kamenj ob 10.09, iz Dobravelj ob 10.17, iz Sv. Križa-Ceste ob 10.26 in pride v Ajdovščino ob 10.35. — Drugi vlak odhaja iz Gorice ob 7.15 zvečer, iz Št. Petra ob 7.27, iz Volčjedrage ob 7.40, iz Prvačine ob 7.53, iz Dornberga ob 8.06, iz Batuj ob 8.13, iz Kamenj ob 8.26, iz Dobravelj ob 8.34, iz Sv. Križa-Ceste ob 8.41 in pride v Ajdovščino ob 8.50 zvečer.

Iz Ajdovščine odhaja prvi vlak proti Gorici ob 5.05 zjutraj, iz Sv. Križa-Ceste ob 5.15, iz Dobravelj ob 5.21, iz Kamenj ob 5.29, iz Batuj ob 5.43, iz Dornberga ob 5.53, iz Prvačine ob 5.58, iz Volčjedrage ob 6.12, iz Št. Petra ob 6.24 in pride v Gorico ob 6.35. — Drugi vlak pa odide iz Ajdovščine ob 4.40 popoldne, iz Sv. Križa-Ceste ob 4.52, iz Dobravelj ob 4.58, iz Kamenj ob 5.06, iz Batuj ob 5.21, iz Dornberga ob 5.34, iz Prvačine ob 5.39, iz Volčjedrage ob 5.54, iz Št. Petra ob 6.09 in pride v Gorico ob 6.20 zvečer.

Vlaki vipavske železnice imajo zvezo z onim južne železnice in sicer ima vlak, ki gre iz Gorice proti Ajdovščini ob 8.55 zjutraj, zvezo z onim vlakom, ki prihaja v Gorico z Dunaja preko Gradca, Ljubljane, Trsta, Nabrežine, Črvinjana, Tržiča ob 8.46 zjutraj; oni vlak pa, ki gre ob 7.15 zvečer proti Ajdovščini, ima zvezo z vlaki, ki prihajajo iz zgorej navedenih krajev v Gorico ob 6.34 zvečer (osebni vlak) in ob 6.56 zvečer iz Trsta (brzovlak). Vlaka, ki prihajata iz Ajdovščine v Gorico, pa imata zvezo z onimi vlaki južne železnice, ki odhajajo iz Gorice proti Trstu in Dunaju in sicer ima vlak, ki pride iz Ajdovščine ob 6.35 zjutraj, zvezo z onim brzovlakom, ki odhaja iz Gorice ob 7 zjutraj; oni vlak pa, ki prihaja iz Ajdovščine v Gorico ob 6.20 zvečer, ima zvezo z onimi vlaki, ki odhajajo iz Gorice v gori omenjene kraje ob 6.57 zvečer.

* * *

Zdaj pa še nekaj. Zgorej navedeni vozni red nam je bil dostavljen od c. kr. ravnateljstva državnih železnic tiskan v italijanskem jeziku. Vipavska železnica teče izključno po čisto slovenskih tleh. Mi si torej ne moremo niti misliti, da bi ta vozni red ne bil tiskan tudi v slovenskem jeziku. Če je pa ta vozni red tiskan tudi v slovenskem jeziku, o čemer niti dvomiti ne

s svojimi očmi, ker se mu je zdelo, da so one zanj neka nedosežna svetinja, katere ni vreden se dotakniti, da so mu njegovo največje drago. A vendar je težil in hrepenel po njih. Hotel bi jih vsaj enkrat pogledati od blizu. Revno malo dečkovo srce je kar zadrhtelo pri tej misli.

Neke noči ni bilo nikogar v slugini sobi. Gospoda je bila že dolgo v tujini, hiša je bila prazna, a sluga je sedel pri odgojiteljici. Janko, pritajivši se sredi torice, je gledal dolgo na odprta vrata v cilj svojih teženj. Na nebu je plavala polna luna in njeni žarki so padali na gosli. In Janko je točno razbiral na zidu gosli, videl natančno posamezne strune. Jasnejše so se blesketale kakor kresnica.

Oh! Vse to je bilo prekrasno in skoro čarobno, in Janko je gledal vedno pozorneje. Čepeč sredi torice, z lakti uprt ob suha kolena, odprtih ust, je gledal in gledal. Zdaj ga je pridržaval strah na mestu, zdaj ga je vleklo neko nepremagljivo hrepenenje naprej. ... A gosli so se mu zdele včasih v svojem obsoju, kakor da se mu bližajo, da se zibljejo kakor dete. ... Za hip so potemnele, da se znova tem jače zablješče. Čari, pravi čari! Med tem pa je šuštel veter; drevje

smemo, potem vprašamo: kako da pride uredništvo slovenskega lista do voznega reda tiskanega v italijanskem jeziku? Ako je to raznašalčeva krivda in bi nam bil ta donesel vozni red tiskan v ital. jeziku le po pomoti, potem je ta stvar deloma odpustljiva. Ako mu je bilo pa naročeno, da nam uroči vozni red tiskan v ital. jeziku, potem smatramo to za izzivanje in sicer od tiste strani, kateri izzivanje najmanj pristojna in protestujemo pri tej priliki odločno proti takemu postopanju!

Slepa postaja vipavske železnice. — Kaj pravite, katera bo ta? Če je to res, kar nam ravnokar pripovedujejo, bode ta postaja — Št. Peter. Pripoveduje se nam namreč, da se vlak na šempeterski postaji ne bode vstavljaj. Sklepa se pa to iz tega, ker se je te dni dovozna cesta na šempeterski kolodvor baje zgradila in celo tadi — presečkala. Denimo da se hoče s tem prisiliti šempetersko občino da sama prispeva svoto 1500 kron kot tretjino stroškov za dovozno cesto. Vprašamo: kako pride pa drugo občinstvo do tega, ki ima najbližje do šempeterske postaje, da mora tudi ono pokoriti se za „grehe“ šempeterske občine? Ker pride dovozna cesta, grajena skoro na meji druge sosednje občine, ravno v isto korist sosednji občini kakor šempeterski, — je šempetersko občinsko staršinstvo mnenja, da bi morala razmerno tudi ta sosednja občina prispevati k tretjini stroškov za dovozno cesto na šempeterski kolodvor in se zaradi tega brani vplačati zgorej omenjeno svoto znašajočo okoli 1500 Kron. Kako da se bode ta zadeva rešila in koliko da ima šempeterska občina v tem pogledu prav, v to se mi za danes nočemo spuščati; zaznamujemo pa že danes kot jako čudno, postopanje, ako se vresniči govorca da se ne bode na šempeterski postaji vstavljaj vlak in to morebiti iz zgorej omenjenega vzroka. To pa tembolj ker so v voznem redu, katerega je izdalo ravnateljstvo državnih železnic, naznačeni prihodi in odhodi vlaki tudi s šempeterske postaje in bi se potemtakem ako bi se tam vlaki ne vstavljali, občinstvo le vodilo za nos.

Iz Pevme nam pišejo: Včeraj zjutraj se je peljal tuk. kurat, preč. gosp. Janez Kumar, do bližnje kapelice sv. Mihaela v Oslavju maševat. Med potjo se splaš konj. Lastnik konja in cerkvenik sta skočila z voza ter se rešila brez znatnih poškodb. G. kurat pa se je z vozom tako nesrečno preuknčil, da je dobil večjo rano na glavi ter si zvinil roko. Bližnji domačini so takoj prihiteli na lice mesta ter pomagali g. kuratu v bližnjo hišo kjer so mu spirali in obvezovali rane. Namesto v Oslavje, peljal se je z drugim vozom v župnišče. Poklicali so takoj zdravnika, kateri mu je obvezal rano in zavrnil roko.

Najdeno človeško truplo. —

Vše pred nekaj časom so našli pri Soči med Sv. Petrom in Foljanom v Furlaniji truplo utopljenca, starega 30—40 let. Oblečen je bil samo v spodnje hlače in srajco, manjkal mu je jeden zob. Ker se še do danes ni doznalo, kdo da je ta vtopljenec, razposlale so oblasti okrožnice na razne kraje, vabeč one, ki bi kaj vedeli o utopljenecu ali bi se jim kaj

je nalahno šumelo, torica je šepetala, a Janku se je zdelo, da jasno čuje:

„Idi, Janko, v sobi ni nikogar ... Idi, Janko! ...“

Noč je bila svetla, jasna. Na grajskem vrtu nad ribnikom je začel slavec peti ter ga sedaj tiše, sedaj glasneje vspodobujal; „Idi! pojdi! vzemi!“ Dobri čuk obkroži s tihim poletom dečkovo glavo, vikajoč mu: „Janko, ne! ne!“ Toda čuk odleti, a slavec ostane in torica mrmra vedno jasneje: „Notri ni nikogar. Nikogar ni notri!“ Gosli so se zopet blestele ...

Revna, mala grbasta prikazen se je nalahno ter oprezno splazila naprej, a slavec pa je tiho vzpodobujal: „Idi! pojdi! vzemi!“

Bela srajca je trepetala vedno bližje vrat. Več je ni zagrinjal črni repinec. Na pragu sobe se je čulo brzo dihanje bolečnih dečkovih prs. Trenutek še in bela srajca izgine, le jedna bosa nožica ostane še na pragu. Zastonj si, čuk, priletel še jedenkrat in viknil: „Ne! ne!“ Janko je že v sobi.

(Konec pride.)

dozdevalo, da prijavi svoje mnenje okr. glavarstvu ali sodnji v Gradišču.

„Okrajna posojilnica v Kanalu registrirana zadruga z neomejeno zavezo“ bo imela vsled § 30 društvenih pravil svoj izvanreden občni zbor dne 19. oktobra t. l. ob 3. uri popoldne v občinski dvorani v Kanalu.

Dnevni red: Volitev načelnštva in nadzorstva. K obilni vdeležbi vabi Načelnštvo.

Zahvala. — Ob priliki poprave farne cerkve v Bovcu, darovala je gospa Terezija Jonko naši cerkvi krasno soho sv. Antona Pad. izdelano v Grödnju na Tirolskem.

Podpisano cerkveno oskrbništvu blagi gospi Jonko n. tem mestu izreka svojo najtoplejšo zahvalo za prekrasen dar. Bog povrni!

Bovec, 26. sept. 1902.

Ivan Vidmar, dekan.

Pomoč proti pijančevanju. — G. dr. Ferdinand Rojic, zdravnik Zaloščah pri Dornbergu, piše ob priliki antialkoholnega sestanka:

Način, ki bi pijančevanje silno skrčil in prodaje posestev zaradi pijančevanja omejil, ako naš državni zbor stori svojo dolžnost, bi bil ta-le:

Državni zbor naj sklene zakon:

1. Vsi dolgovi, izvirajoči iz prodaje opojnih pijač, od najmočnejše pa do najslabejše (pive) v hotelih, lokandah, krčmah, pivnicah, zganjarijah, kavarnah, sladčičarijah itd. od najvišje pa do najnižje se ne smejo iztirjavati po zakoniti poti.

2. Zavrni take in njim podobne tožbe so poklicani toliko dotični pivci, kolikor tudi njih žene, odrasli otroci, eventualno teh oskrbniki.

Ako se ta zakon sklene in vpelje, zapre se 1. pijancem pot v krčmo, zganjarijo itd. ako nimajo potovega denarja v žepu, to je, na upanje se ne bodo več mogli upijati. 2. Mnogim krčmarjem in prodajalcem zganja se zapre pot, da z napeljevanjem do pijančevanja greše proti svojemu bližnjemu na svojo korist. In 3. kar je tudi silno mnogo vredno, posestva ne bodo mogla iti več na boben zavoljo pijančevanja. — Jaz mislim, da bi ta način vsaj polovico pijančevanja zatrl in silno mnogo premoženj obvaroval in rodbinam ohranil, ako se ta zakon vpelje. To zadnje pa je naloga našega zakonodajstva.

Suša. Po vsem Primorskem je zavlada zadnji čas prav huda suša, ki je posebno po Krasu in Istri jesenske poljske pridelke posebno pa drugo setev popolnoma oničila. Tudi koruza je pri tej suši hudo trpela in se sploh letošnja letina ne bo mogla šteti niti k srednjim letinam. Grozdje, ki je s početka tako lepo kazalo ostalo je po več krajih vsled te suše kakor otrpnelo in ima prav drobne jagode. Pa tudi za pitno vodo je skoraj povsodi velik križ in se čujejo kolikor po mestih toliko na deželi klici: „Vode, vode!“ Posebno slabo je v tem oziru preskrbljeno tudi v našem mestu, v Gorici. V Poreču v Istri pa je prišlo v tem pogledu tako daleč da je tam zadnje dni pitne vode popolnoma zmanjkalo in da se je moral tamošnji župan brzogovno obrniti do poveljstva c. k. mornarice v Pulju, da isto poreškemu prebivalstvu dovoli in priskrbi nekaj vode iz Pulja.

Rekurz za slovenske šole v Trstu — odbit. — Rekurz, kateri je vložilo več slovenskih starišev v Trstu na c. k. ministerstvo za uk in bogocastje proti namestništvu odloku z dne 2. maja 1899, s katerim se je zavrnila prošnja slovenskih starišev za ustanovitev slovenske šole v Trstu, je c. k. osrednja vlada odbila in je bil dotični odlok te dni dostavljen na adresu strank po tržaškem magistratu.

Tako imajo zdaj tržaški Slovenci pred seboj dokaz, kako skrbita vlada in občina za izobrazbo njihovih otrok, katera vlada in občina pa sta neskočno dosledni v pobiranju davkov od istih slovenskih starišev. Zdjaj ostane tem trpinom le še ena pot, namreč do upravnega sodišča. Ker je isto ugodilo prošnji nemških judov v gališkem Brodu za ustanovitev jedne šole, naglašujejo dejansko potrebo take šole, tedaj je uže naprej gotovo, da upravno sodišče ugoditi tudi pritožbi tržaških Slovencev, ki temelji na isti dejanski potrebi.

Župnika hoteli o'krastl. — V nedelje večer je zapazila neka krčmarica, stanujoča v bližini župnišča pri sv. Jakobu v Trstu, da sta plezala dva človeka čez zid župnikovega vrta pri sv. Jakobu. Začela je takoj vpiti in k sreči sta pritekla dva redarja ki sta se takoj spustila na lov na tatova. Uglejavši redarje, hotela sta tatova pobegniti; jednemu se je v resnici posrečilo, a drugi prišel je redarjem v pest, imenuje se Malombra, je doma iz Trsta in je znan kot

nevaren tat, ki je bil že večkrat zaprt zaradi tatvine. Pri njem so našli vse polno vitrihiv. Župnik Hrovatin se nahaja namreč zdaj na deželi in ne staneje sploh nobeden v župnišču tako da bi imela tatova gotovo bozati plen, ako bi krčmarica ne bila preprečila njiju nakane.

Oznanilo. — Finančno ravnateljstvo v Trstu razglša: V smislu § 201 zakona od dne 25. oktobra 1896 d. z št. 220, mora vsak, kedor je v kraljevinah in deželah zastopanih v državnem zboru dolžan izplačevati za eno osebo prejemkov na plačilu ali pokojnini, označenih v § 167 na leto več kakor 1200 kron predati vsako leto davčnemu oblastvu naznanilo o osebah, ki imajo pravico do teh prejemkov navede njih ime stanovišče in posej; potem višino in vrsto v prejšnjem letu izplačanih prejemkov. Ako tacih prejemkov ni bilo celo prejšnje leto, je povedati znesek letnih prejemkov in dan od katerega ali do katerega so se izplačevali.

Pri stalnih prejemkih je napovedati njih izmero ob času, ko se je dalo naznanilo; pri premenljivih zneskih pa tisti znesek, ki so dosegli v zadnjem letu, t. j. v dobi dvanajstih mesecev pred oddajo naznanila: n. pr. če se je oddalo naznanilo 20. oktobra 1902 tisti znesek, ki je bil izplačan v času od 20. oktobra 1901 do 19. oktobra 1902.

Na temelju napominjanih zakonskih določb in na temelju čl. 40 izvršitvenega predpisa k IV. poglavju označenega zakona, predpisa objavljenega v d. z št. 108 od leta 1897, pozivljajo se radi priprave za odmero osebnega dohodninskega davka za leto 1903 delodajalci, koji plačujejo prejemke imenovanih vrst, naj predložijo ona naznanila in sicer v neposredno-državnem mestu Trstu in v okoliških občinah pri c. k. davčni administraciji v Trstu, v poknježeni grofiji goriški in gradiščanski pa in v mejni grofiji istrski pri pristojnih c. k. okrajnih glavarstvih, davčnih oblastih prve stopinje, in sicer najkasneje do 31. oktobra 1902.

Uzorcji za naznanila dobé se brezplačno pri pristojnih davčnih oblastih I. stopinje (toraj za Trst in okolico pri c. k. davčni administraciji, v Gorici. Gradiški in v Istri pa pri pristojnih okrajnih glavarstvih.)

Kazenska določila radi neresničnih naznanil ali opusta teh naznanil, nahajajo se v §§ 240, 241, 243 št. 6. in 244 zak. 25. oktobra 1896 d. z št. 220.

Knjige družbe sv. Mohorja za letošnje leto smo danes prejeli. Ker bomo o knjigah še obširneje govorili, omenimo danes le toliko, da šteje letos družba 80.046 članov, to je 3036 več, kakor lani. Vsak ud. dobi po šest knjig, vsi skupaj torej 480.276. Upamo, da bodo tudi letošnje knjige zadovoljile drage Slovence doma in v tujini.

Gonja proti domačnom. — Tržaški „Sole“ od 23. sept. piše, da je tržaški tehnični zavod odpustil od dela 33 domačnov, pod pretezo, da v avstrijski ni dela. Odpuščeni so slikarji, a v slikarskem oddelku je ostalo na delu 50 tujcev. Za tujce ne pomanjkuj nikdar dela na tem avstrijskem zavodu. Ti tujci so vsi laški podaniki, Benečani. Kaj naj gredo odpuščeni domačini iskat si dela v kr. arsenal v Benetke, ko je vendar znano, da prav ta arsenal pošilja vse svoje ostanke v Trst? Ta tržaški magistrat ne dela drugega, nego to, kakor bi kolikor le mogoče ogromno število laških podanikov spravil v Trst, ki naj pritisne temu mestu laški pečat. „Sole“ zahteva od vlade, naj ona napravi red na tem zavodu, ker domačini morajo prelivati kri za državo, morajo jej plačevati davke, zato pa imajo tudi pravico kaj takega zahtevati od vlade.

Tajnosti pri vojni mornarici in tehničnem zavodu. — „Il Sole“ od torika piše pod gorenjim naslovom: „C. k. vojni mornarica ima s tržaškim tehničnim zavodom pogodbo, v kateri je tudi klavzula, ki prepoveduje tujcem, tujim delavcem, delati na zgradbi avstrijskih vojnih ladij. Na to klavzulo pa se niso v tehničnem zavodu še nikdar ozirali. Kaj mislijo na Dunaju in v Pulju? Pri zadnji vojni ladiji od 10.000 tonelat, ki so jo začeli sedaj graditi, so pri tem delu sedaj kakor višji tehniki: eden sam Tržačan, eden iz Pulja, vsi drugi so laški podaniki, katerim se je sedaj pridružil še neki Prus. Na tak način skrbi vodstvo tehničnega zavoda za tajnosti vojne mornarice. Vse slike ladije so na razpolago tujim delavcem.“

Rožmarinovo olje v Dalmaciji. — Od davnine v Dalmaciji pridelujejo dišeče rožmarinovo olje. L. 1901 so ga pridelali 12.790 kg, od teh so ga prodali 1600 kg v Nemčijo, drugo v Trst. Največ ga pridelajo na otoku Hvaru.

Hrvatska gimnazija v Zadru. — Za prvi razred hrvatske gimnazije v Zadru

se je prijavi 73 učencev. Pet jih je palo, ostalo torej 68. Za italijansko gimnazijo se je oglasilo 54 dijakov. „Dalmata“ in njeni pristaši menda sedaj sami uvidevajo, da hrvatska gimnazija v Zadru ni odveč.

Deželnozbornske volitve na Koroškem. — Za kandidata v skupini trgov Trbiž, Malborget, Pliberk, St. Mohor so Nemci postavili F. Wirtha, za kandidata v kmečki skupini v ziljski dolini dr. Abujo, v mestni skupini velikovski župana Pinteriča, v mestni skupini lavantinske doline pa dež-sodnega svetnika Karola Winklerja.

Za slovenske obrtnike. — V večjem mestu Slov. Štajerja naseli se lahko sodar in si osigura bodočnost. Le delavni, izkušeni in odločni možje s potrebnimi sredstvi za začetek, naj se oglašijo pri „Slov. obrtnem in trgovskem društvu v Celju“, katero daje potrebna pojasnila. Druge slovenske liste prosimo, da to ponatisnejo.

Defraudant Jellinek se usmrtil? — Iz Tulna pri Dunaju so brzogovili dunajski policiji da je bilo tam iz vode potegneno človeško truplo, ki se popolnoma vjema s popisom Jellinekove osebe. Sodnijska komisija, tako se poroča, se je tudi v resnici prepričala, da je vtopljenec Jellinek; našli so pri njem posetnice, razne dokumente in uro.

Pomnoženje topničarjev. — Dunajskemu listu „Die Zeit“ se poroča iz vojaških krogov, do bode prvi zakonski ukrep, katerega predloži vlada državnemu zboru v prihodnjem njegovem zasedanju v oktobru, veljal pomnožitvi števila rekrutov. Gre namreč za to, da se dobi novih vojakov potrebnih za nove baterije havbic, katere da se ustanove že v najnovjšem času. V ta namen se bode poklicalo v stalno triletno službo jeden del nadomestilnih rezervistov. Pravijo, da se pokliče vsega skupaj 18.000 nadomestilnih rezervistov v triletno vojaško službo, od katerih bi prišlo 10.000 mož na tostransko državno polovico.

Bankovel po 100 K pridejo v promet počenši z 20. okt. Istodobno bodo jeli pobirati bankovce po 100 gl.

Spomenik umrli belgijski kraljici nameravata postaviti grofica Lonyay in princezinja Windischgratz v parku v Hetzendorfu.

„Narodne hrvatske ženske pjesme (muslimanske)“. — Pod tem naslovom je prišel izdati v Mostaru v Hercegovini pravnik Mehmed-Džalaluddin Kurt narodne pesmi katere zbira med hrv. narodom v Bosni-Hercegovini. Delo izide na 12 tiskanih polah in mu je cena za predplačnike 1 krono 60 vin. Vsi rodoljubi, ki se zanimajo za bosenske narodne pesmi, opozarjamo na to gotovo zanimivo delo. Predplačila je vposlati na mnogospoštovanega o. fra Radoslava Glavaša, profesorja bogoslovja in urednika „Krščanske Obitelji“ v Mostaru, Franjevački samostan.

Bosanski prestolonaslednik? — V Moskvi so ulovili človeka, ki trdi, da je prestolonaslednik Bosne in Hercegovine. Na vse diplomate in aristokrate je poslal posestnice, na katerih piše: „Constantin XII, Prince hérités de Bosnie et de Hercegovine“. — Ne vé se pa, ali je v istini kak princ. Nanj je opozorilo rusko redarstvo srbski konzulat.

Emil Zola umrl. — Sloveči francoski pisatelj Emil Zola je v noči od 28. t. m. v Parizu umrl; večeraj zjutraj našli so mrtvega v njegovi sobi. Vzrok smrti je oglenčev plin, ki je izpuhtel iz male peči nahajajoče se v spalnici. Ženo njegovo so rešili, našli so tudi njo v nezavesti na postelji. Po noči se je zbudila z močnim glavobolom in se je sploh slabo počutila; prosila je moža naj bi šel odpret okno, ko je pa Zola stopil s postelje, zgrudil se je na tla in tam obležal. Žena hotela je klicati na pomoč, a pošle so jej moči in padla je v nezavest. Zola pa je obležal na tleh mrtev. Zola je bil pisatelj polnosti in je glede svojih spisov sam rekel, da niso pisani za njegove otroke, marveč za — druge ljudi.

Kako se na nov način zdravi pijaustvo. — Razni zdravniki so sedaj začeli zdraviti pijaustvo z ubrizgavanjem zmesi, v kateri je kri onih konj, katerih organizem je bil otrovan z alkoholom. Ljudje, katerim je bilo kaj takega ubrizgano, ne marajo baje več pijače, v kateri je alkohol. To najnovjše sredstvo proti pijančevanju se imenuje „antietilinson“. To sredstvo se more uporabiti samo v onih slučajih, kadar niso poškodovani notranji organi.

Velika prirodna nesreča v Siciliji. — V podnožju ognjenika Etna, pa največ v okolici Modica glavnega mesta pokrajine Sirakuz je razsajal te dni grozovit orkan s poplavo. Nastala je tolika poplava da je voda prihrumela v neka-

terih minutah v poslopja ter odnašala ljudi, živino, opravo in vse proti morju. Več sto ljudi je utonilo; veliko vasi in posameznih poslopjij je podrtih in v razvalinah je pokopanih polno ljudi. Na raznih krajih meče razburkano morje mrtva trupla na obrežje. Vihar z nalivom je mej 25 in 26. t. m. trajal celih 15 ur in je razdril vsa polja, vrte, hiše itd. Mrličje morajo pokopavati v cerkvah, ker so pokopališča razdrta ali poplavljena. Okoli Katanije je bil 28. zopet vihar.

Narodno gospodarstvo.

Kako skušajo drugod zboljšati mlečnost krav.

Kolika vrednost se polaga na dobro molžo v svrhu boljše mlečnosti, to nam kažejo najbolj planinske dežele. Tam se molze sploh z vso roko, ker je znano, da se s tako molžo več doseže, kakor če se sesci nategujejo s posameznimi prsti. Če sesci stiskamo z vso roko in obenem butamo z roko navzgor ob vime, se vime silno izprazni kakor pri sesanju telet. Seveda je taka molža nekoliko težavnejša, zato pa več vredna, ker se pri taki molži ne le več namolze, ampak se s tako molžo tudi ugodno vpliva na razvoj in delavnost vimena. To je sploh znano in se je o tem že večkrat pisalo tudi v tem listu.

Zanimati pa utegne sedaj naše živinorejce, da se je v zadnjem času izumil neki nov način molže, do se dobi več mleka. Ta način molže je izumil živinozdravnik Hegelund v Danski v deželi, ki slovi zaradi svojega vzo ne, v mlekarstvu. Po tem načinu molže se dobi pri dobrih kravah po 1/2 do 1 1/2 l več mleka na dan. Kakor uže izkušnje, se mlečnost krav s tako molžo zboljša za okroglo 14%, t. j. če je krava prej dajala po 2000 l mleka na leto, ga daje sedaj po novem načinu molže do 2300 l. To je pa krasen uspeh! Zaraditega skušajo sedaj na Danskem sploh vpeljati Hegelundov način molže. Seveda je taka molža težavnejša in veliko zamudnejša od navadne, toda njena prednost je tako velika, da se je hočejo povsod poprijeti. Na Danskem prireajo že 2 leti sem posebne tečaje za molžo ki trajajo po 6 dni, da se udeleženci popolnoma privadijo vsem prijemljajem in tisti ročnosti, ki je potrebna za tako molžo.

Vobče obstoji Hegelundov način molže v tem, da se po končani običajni molži vime še nadalje obdeluje, in sicer s stiskanjem in gnetenjem ali mečkanjem, toliko časa, dokler ni iztisnjena zadnja kapljica mleka.

Ba bodo cenj. čitatelji vedeli, kako se v to svrhu vime obdeluje, hočem ta način molže na kratko opisati.

Po končani molži — lahko bi rekli po „glavni molži“ — se postopa takole:

1. Najprej se prime za desno stran vimena nad sesci ter se stiska in se stiska in se izmolze. To se zgodi trikrat zaporedoma. Ravno to se napravi na levi strani vimena.

2. Potem se prime za oba sesca na desni strani vimena in se z njima buta navzgor, silno kakor dela tele, kadar sesa. Po tretjem sunku se iztisne mleko, ki se je v tem času nabralo v vimenu. To suvanje se ponovi dvakrat.

Ravno to se napravi na levi strani vimena.

3. Nato se prednja polovica vimena po trikrat gnete ali mečka (masi a), in sicer na ta način, da se vime prime z obeh prednjih strani in se stiska najprej proti sredi in potem še navzgor. Na'o se mleko iztisne in to mečkanje se dvakrat ponovi.

Ravno to se ima zgoditi z zadnjo polovico vimena.

4. Ponoviti je potem še, kar je navedenega pod št. 2. in

5. kar je povedanega pod št. 3. Kakor se iz vsega vidi, po rehuje ta način molže res posebne spretnosti in vaje, zaradi česar se prireajo na Danskem že prej imenovani tečaji.

Iz pomolzenega in na vičez praznega vimena se dobi s takim obdelovanjem vimena še toliko mleka, da se v ak čudi. Pripisati moramo to tej okolnosti, da se s takim mečkanjem in gnetenjem močno razdraži delavnost mlečnih žlez in se stem vred pospešuje tudi vorenje in izločevanje mleka.

Razen s to novo molžo se skuša v zadnjem času tudi stem vplivati na večjo mlečnost krav, da se krave, zlasti prvenice, nekaj časa bolj pogostoma molžejo kakor običajno. Profesor Dr. Čokke v Curihu (v Švici) trdi, da se dajo zlasti mlade in slabe molznice, če se nekaj tednov molžejo po večkrat na dan (n. pr. po 6 krat), privedi do tega, da postanejo boljše za molžo. Lansko leto so se napravile v tem oziru 3 poskušnje, in izmed njih sta dve res pokazali, da ima

prof. Čokke prav Seveda je treba še nadaljnih poskusenj, da se potrdi ta misel, in le želeli bi bilo, da se tudi pri nas kaj takega poskusi. R. v „Km“.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“.

Loterijske številke.

27. septembra.

Dunaj 22 4 83 76 10
Grac 60 38 88 63 14

Anton Kuštrin

Gosposki ulici h. št. 25,
(v lastni hiši)

priloroča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3 4, 5. Več vrst riža. Mljšveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkih najmanje po 5 Kg. na vse kraje.

Anton Fon,

klobučar in gostlničar,
Semeniška ulica št. 6,
ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov

ter toči v svoji krčmi
pristna domača vina
in postreže tudi z jako ukusnimi jedili.

„Centralna posojilnica“
v Gorici,

registrovana zadruga z omejeno zavezo, sprejema hranilne vloge, katere obrestuje po 4 1/2 polmesečno; nevdignene obresti pripisuje konec leta h glavnici. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Daje posojila udom na osebni kredit po 6% in na vkupitvo po 5 1/2.

Sprejema člane z glavnimi deleži po 200 K in z opravnimi deleži po 2 K.

Otvorja članom tekoče račune, katere obrestuje po dogovoru. Za nalaaganje in vračanje so na razpolago položnice c. kr. pošne hranilnice, tako da je mogoče poslati denar brez pošnih stroškov.

Uradne ure so vsak delavnik od 8—12. ure zjutraj in ob pondeljkih in četrtkih tudi popoldne od 2—4 v ulici Vetturini 9.

Za vsakega nekaj!!

dobi se v zalogi tvrdke

I. Zornik, — Gorica
Gosposka ulica št. 7,

prva in edina slovenska trgovina za modno blago.

Najboljše, največje in najcenejše skladišče vsakovrstnega perila, srajc za hribolazce in kolesarje vsake velikosti, jopic za telovadce, krasnih kravav v vsakem slogu, nogavic, rokavic, životnikov (modercev), solčnikov, pihalk, dežnikov, blusen, spodnjih kril, divnih okrasov za obleke, svil za obleke in bluse, vsih potrebščin za vezenje.

Priloročevalno najboljše kupovališče za g. šivilje in krojače.

Naročila za izdelovanje perila (za gospode), in modercev po vsakej meri in zahtevi izvršujejo se točno.

Krojaška mojstra
Čufer & Bajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7
v hiši g. J. Kopača pri okr. sodniji,
izdelujeta

vsakovrstne obleke za moške
po meri, bodisi fine ali pa
priproste.

Priporočata se svojim rojakom
v Gorici in na deželi, posebno pa
č. duhovščini in učencem srednjih
in ljudskih šol za obilna naročila.

Podpisani priloroča slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi svojo

prodajalnico jestvin.

V zalogi ima kave vseh vrst, različne moke iz Majdičevga mlina v Kranju, nadalje ima tudi raznovrstne pijače na primer: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goršice (Senf.) Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodove uzigalice. — V zalogi se dobé tudi testenine tvrdke Žnidaršič & Valenčič v Ilirski Bistrici, ter drugo v to stroko spadajoče blago. — Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Kutin,

trgovec v Semeniški ulici h. št. 1.
(v lastni hiši.)

Valentinčič

okusne kolace za birmance
in razno pekovski
pecivo, ki mojster
je vednosveže pripravil

Pekarija se nahaja
v GORICI, ■
v Raštelju hiš. št. 29.

Pisarniške in šolske potrebšćine,

raznovrstni papirnati stvori
po najnižjih konkurenčnih cenah:

Molitvene knjige od — 24 v navgor
Žepni nožiči — 50 " "
Mošnički za denar — 20 " "
Tobačnice in smodčnice — 80 " "
Zavitki, kuverte 100 — 50 " "
Papir: pisemski 100 pol — 60 " "
" uraden bel 1000 pol 6— " "
" za maslo ovijati kilo 1 40 " "
" za cigarete 100 snop. 2 20 " "
Posetnice s tiskom 100 1 20 " "
Tiskovine za duhovnije in županije po ceni „Narodne tiskarne“ v Gorici. — P. s. Za povoljno postrežbo treba v naročilu navesti približno ceno. ltd. itd.

V Gorici G. LIKAR,
sredi Semeniške ulice proti Plačuti 10.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8
priloroča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, briskih, dalmatinskih in isterskih vinograhov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-egrske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba pošena.

Peter Drašček,

trgovec jedilnega blaga v Gorici,
Stolna ulica št. 2.

Priloroča se p. n. občinstvu v Gorici in z dežele. Prodaja kavino primeso, sladkor, milo, slanino, riž, maslo surovo in kuhano, olje, moko iz Majdičevih mlinov in vse jestvine.

Zaloga žveplenk
sv. Cirila in Metoda.

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev v Gorici
Stolna ulica št. 2.

Prodaja stroje tudi na teden-ske ali mesečne obroke. Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše, kakovosti Priloroča se slav. občinstvu.

„Narodna Tiskarna“

*** v Gorici, ulica Vetturini št. 9 ***

je preskrbljena z povsem novimi črkami, okraski in finim papirjem, ter more prevzeti vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela z zagotovilom točne in strokovno pravilne izvršitve v moderni in okusni obliki po tako nizkih cenah, da se ne boji nikake konkurence

V zalogi ima vse tiskovine za duhovnije, županstva in druge urade na močnem papirju, ter na prodaj ima knjige: Ilijado, Tri igre, za slovensko mladino in Zgodovino

*** tolimnske šole ***

TISKA: **GORICO**

kl izhaja dvakrat na teden v dveh izdajah, ter stane na leto 8 K, pol leta 4 K četrt leta 2 K

TISKA: **PR. LIST**

kl izhaja vsak četrtrek ter stane na leto 4 K, pol leta 2 K, za manj premožne celo leto 3 K

TISKA:

brošure * * *
* * * diplome
trgovske račune
cenike * * *
vabila na karton
* * * in na papir
sprejemnice *
* * * za društva
pisma in zavitke
s fl 10 * * *
* * * etikete
za vsakoršno *
* * * porabo
plakate * * *
* * * in velikosti
i. t. d.

TISKA:

* * * pobotnice
računske sklepe
* lične tiskovine
za industrijo *
* * * trgovino
in obrt * * *
* * * posetnice
razne velikosti *
* * * in oblike
z zavitki * * *
* * * zaročnice
in poročnice *
* * * v elegantnih
škafajah * * *
* * * ter osmrtnice v
* raznih oblikah
i. t. d.

GORICA

(Večerno izdanje.)

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri popoldne za mesto er ož. 3. uri popoldne za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrtletno 2 K.

Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jellersitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Veturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Balkan.

Uprav te hipe se vrše na Balkanu znamenite svečanosti; — dobro poučeni listi trdijo, da so te svečanosti preludij novemu političnemu koncertu na Balkanu, katerega namerava zaigrati — Rusija. Ta svečanost je spominska svečanost ruske zmage v Šipka-klancu proti Turkom leta 1877/78 in ta svečanost je spomin 25 letnice osvoboditve Bolgarske izpod turške jarma. Na onem kraju kjer se je pred 25. leti bila najhujša bitka, sezidana sta zdaj cerkev in samostan. V nedeljo zjutraj je bila ob najkrasnejšem vremenu ob žarkih zlatega vzhodnega solca slavnost posvečevanja te spominske zgradbe, ki leži v podnožju Šipke. Ta slavnost se je vršila ob vdeležitvi velikega ruskega kneza Nikolaja Nikolajeviča ter bolgarskega kneza; dalje ruskega generala grofa Ignatijeva, bolgarskega ministra dr. Daneva, mnogo drugih ruskih generalov ter bolgarskih političnih dostojanstvenikov in velike množice ruskega in bolgarskega vojaštva. Že v soboto popoldne je bil obed ruske generalitete mej grobovi in spomeniki padlih ruskih junakov v Šipka-klancu in sestanek pri Šejnovi, kjer se je podal ves tabor turškega generala Wessel-paše z 26.000 možmi. V ponedeljek zjutraj pa se je obnovil spomin-naval turške vojske na rusko-holgarsko posadko v Šipki in zmagujoči napadi Rusov na turški tabor pri Šejnovi katere napade sta vodila tedaj ruska generala Skobeljev in Sviatopolsk-Mirski 8. in 9. januarja 1878; jutri okolo poludne pa se bode vršil veliki vojni manever kateremu sledi veliki obed v taboru velikega kneza, na katerem bo pogoščena vsa udeležujoča ruska in bolgarska vojska. Na tem obedu se bodo menjavale zdravice mej knezoma in obojestranskima vojnima ministroma Paprikovem in Kuropatkinom.

Ta svečanost ni samo bolgarska spominska svečanost osvoboditve bolgarskega naroda iz turške sužnosti, marveč ta svečanost je rusko-bolgarska, je sploh slovanska in katere se mora iz srca veseliti vsaki Slovan.

Marsikateri izmed čitateljev se še spominja rusko turške vojne in se spominja poročil o oni strašni vojni v pro-

padih divje Šipke. S trepetom je marsikdo pričakoval kako se zaključila ta vojna, kajti znano je bilo da so turške čete z jekleno vztrajnostjo se protivile mogočnemu pritisku junaških ruskih čet, dokler niso podlegle in se je sklenil glasoviti svetoštetanski mir. Ta ruski zmagoviti čin pa je h kratu zaslovel po vsi Evropi. Kajti znano je bilo da to ni bila kaka sebična vojna, kakoršne je n. pr. bojevala pohotna Nemčija l. 1866 proti Avstriji in l. 1870 proti Franciji, — marveč da je bil to čin brezmejnega ruskega bratoljubja, s katerim je, žrtvujoč kri svojih sinov, in denar, otela brate Bolgare izpod turškega jarma. Dočim do tistih dob Rusija ni vživala po slovanskem svetu posebnih simpatij in jej celo Francija ni bila naklonjena, spremenilo se je po tem zgodovinskem prevratu h kratu in Rusija velja danes ne le pri vseh Slovanih, marveč tudi pri drugih kulturnih narodih za najplemenitejšo državo na svetu. Rusija se je v tej vojni pokazala v vsem sijaju svoje velikosti, svoje moči, svojega junaštva. V razmerno kratkem času je prišla do pred Carigrad, kjer bi bila lahko vrgla iz sedla ne le turškega sultana marveč tudi — Evropo. Neki del evropske diplomacije — kajpada nemški — je zameril Rusiji ta korak. Ali Rusija je s tem le pokazala, kaj ona zamore ako — hoče. To je najbolje dokazala na berlinskem kongresu. Ko se je sklepal svetoštetanski mir, je Rusija stavila zahteve, katere, ako bi se bile izvedle, bi bile omogočile balkanskim Slovanom vse drugačo usodo, kakoršno imajo danes. Ali na berlinskem kongresu so se večinoma spremenile točke tega miru, negledé na to, da je Rusija doprinesla nepopisnih žrtev za osvobojo Bolgarije in sploh balkanskih narodov, dočim berlinska diplomacija nikdar niti s prstom ganila ni, da bi v prospeh človečanske ideje kaj ukrenila proti barbarski Turčiji.

Rusija je za žrtvami na bojnem polju žrtvovala tudi na berlinskem kongresu, da ni šla dalje, da ni izvršila popolnoma svojega poslanstva na Vztoku in za vselej zapodila krvoločnega Turka iz Evrope; — Rusija je žrtvovala nemški pohotnosti preveč, kajti Nemčija je bila

v strahu, da se izjalovijo njeni načrti, katere ima s svojim „Drang nach Osten“ ako bi bila Rusija izrekla na Vztoku zadnjo besedo. Kake namene je Nemčija že takrat gojila glede Balkana, dala je na berlinskem kongresu, kjer se je črtalo mnogo točk svetoštetanskega miru, le razumeti, izpolnuje pa to v precejšni meri s svojo „gospodarsko okupacijo“ balkanskih držav. Rusija je takrat v svojem slovanskem miroljubju preveč žrtvovala berlinski diplomaciji, kajti Balkan od ruske smage ni prejel onih dobrot, kakoršnih je pričakoval. Slovanska prosveta, ni gospodarska ni narodna, se ne more razvijati sadonosno, ker jo omejuje nemška in madjarska usiljivost, katerima so se odprle duri na berlinskem kongresu. Vkljub temu so se vendar balkanske slovanske države prebudile v napredku na vseh poljih in k temu jim je v prvi vrsti pripomogla neodvisnost pridobljena jim od požrtovalne Rusije. Poslednji seveda ne odide noben pokret, ki se pojavlja na Balkanu od strani tamšnjim Slovanom sovražne politike, v prvi vrsti pa v Bolgariji in Srbiji. V Bolgariji se je v dobi njene neodvisnosti t. j. v zadnjih 25 letih mnogo napredovalo na vseh poljih. — ali žal je v Bolgariji zadobil preveč tal že nemški upliv. Nemška naseljenja se v Bolgariji množe v večji meri nego je to hasnjivo domačemu bolgarskemu prebivalstvu. Nemčija preplavlja deželo s svojo industrijo in veže s tem roke domačemu napredku. Ali celo dejstvo, da je Bolgarska še pred kratkim prišla iz ravnovesja s svojimi financami, priča, rekli bi, o tem, da izpodjeda pa zdaj skriti sovražnik obstanek in samostojnost te slovanske države. Rusija to dobro vidi in je prišla do spoznanja, da bi bilo treba druge — „Šipke“ da otmè tako Bolgarijo kakor i celi Balkan nemško-madjarskega jarma, ki je v gotovem pogledu še mnogo hujši nego je bil turški. Da je prišlo na Balkanu do tega novega položaja, kriva je bila zares Rusija s svojo popustljivostjo na berlinskem kongresu, mesto da je izrekla svoj odločni „ne“!

Ali kar je tedaj zakrivila njena dobrota, isto hoče popraviti zdaj s svojim diplomatičnim delom.

pastir za čredo ali če ni bilo doma kaj jesti, je odšel v gozd po gobe.

Deček ni bil posebno bodrega duha. Ljudje obče niso mislili, da bode kaj časa živel, a še manj, da bi njegova mati mogla dočakati po njem kako radost, ker ni bil za nobeno rabo. Nihče ni vedel, odkod to, toda vendar po jedni stvari je vedno težil, po sviranju. Vedno bi je poslušal, in ko je malce odrastel, ni mislil na nobeno drugo stvar več. Ko gre z otroci v gozd po jagode, se vrne brez jagod ter šepetaje govori:

„Mamica! v gozdu je pa nekaj prekrasno „sviralo“! O! o!“

A mati reče na to:

„Ti bodem jaz zasvirala jedno, jaz, ne boj se!“

In res mu včasih pripravi z gorjačo glasbo. Deček vika, obeta, da ne bode več tako, a vendar bi tako pri tem pomislil, kako je tam v gozdu nekaj lepo sviralo... A kaj? kaj je on vedel? — Jelke, bukve, breze, jelše, vse je sviralo, ves gozd...

Zvečer bi posluškoval vsem glasovom, kolikor se jih razlega po selu, in

Njen načrtje: — očiščenje Balkana v prilog slovanstva in kristalizacija slovanskih interesov na Balkanu. To bode kulturna zmaga Rusije v drugi izdaji in na slavnostih te dni položil se je temelj tej zmagi.

Zaradi tega se moramo te slavnosti veseliti vsi Slovani, ker s to radostjo združujemo ob jednem željo, da bi tudi za nas avstrijske Slovane kaj skoraj napolčila zora osvoboditve t. j. prava in pravcata — slovanska „Šipka“.

Dopisi.

Od nekod. — Goriški Efižalt je nakrat tako grozno v skrbeh, kam bi pošiljali slovanski stariši svoje otroke šolati se. Pride konjski kopito za „Šolski Dom“: „menda“ ne sprejmejo, ako ne morejo obljubiti prispevkov“. Koliko zlobnosti in ob enem skritih želj pove „mož črnila“!! Slišite slovenski rodoljubi na Goriškem in drugod! Uničiti hoče to osehe vse, kar so goriški Slovenci v teku dolgih let v potu svojega obraza postavili, samo radi tega, ker ni on gospod vodja pri tem. Brr! Ta — človek bi rad gospodoval — zaradi denarja?! Stavim, da bi vzal veliki boben in bi vdarjal s tako silo vanj, da bi se vse majalo: dajte božji ljudje, prispevajte za „Šolski Dom“, moje upanje, moje vse: ko bi on vodjeval. (Gospod urednik! ali je res, da se imenuje neki list „Die illustrierte Hacke“ in da je bil tudi nek urednik ali lastnik neke tiskarne A. G. v njem „namalan“?) Zato se pa toliko zaganja ob naš zavod, ker so njemu ravno prispevki — trn v „žepu z veliko luknjo“.

Torej Efižalt laja zoper „Šolski Dom“! Opravljaj do rane — že nekaj ostane. Jaz se pa tolažim gospod urednik! Spominjam se Prešernovega: „gorjačarji, — tatovi in cigani po svojem govore...“, pa tudi poštenega Furlana sem slišal reči: „no va migola vos d'un musin cil, che microdi!“ Jaz gotovo možu verjamem in z menoj še več drugih! Eden pa gotovo ne! Z Bogom!

In kadar so ga poslali delat, da kida gnoj, celo tedaj mu je sviral veter ob vilah.

Nekdaj ga je zalotil paznik, ko je stal razpihanih las in prisluškoval pihljanju vetra ob lesene grablje... zalotil ga je ter odpasal pas ter ga pretepel. Toda kaj je koristilo? Ljudje so ga nazivali „Janko glasbenik“! Poleti je zbežal z doma, da si je iz meževne vrbove šibe napravil piščalko. Po noči, ko so žabe zaregljale, ko so se oglasili po resnih livadah crički, ko so se zjutraj oglasili petelinji, tedaj ni mogel on več spat, ampak bi samo poslušal, a kdo vé, kaj je čul v teh glasovih... V cerkev ga mati ni smela peljati, ker kakor hitro bi zadonele orgle in blage glasove razlile po svetem prostoru, mahoma bi se dečkove oči zameglile, kakor da gledajo v neki nov svet...

Nočni čuvaj, ki je hodil po vasi ter, da ne bi zaspal, štel zvezde na nebu ali pa se tiho razgovarjal s psi, je čisto videl belo oblačilce, ki se je v temi premikalo pred krčmo. No, deček ni hodil v krčmo, ampak pred krčmo. Tam se je

LISTEK.

Janko glasbenik.

Poljski spisal H. Sienkiewicz, poslovenil J. I. Cvetko.

Svet je zagledal slaboten Ženske, ki so stale okrog postelje materine, so majale z glavo i zaradi matere i zaradi deteta. Kovačica Simonova, ki je bila najmodrejša, je začela bolnico tolažiti:

„Da, da!“ reče druga, „a dečka moramo takoj krstiti; ta ne dočaka niti duhovnika“.

Rekši to, prižge svečo in vzmési dete v naročje, je pokropi z vodo, da je le to trepnilo z očmi, a ona še pristavi:

„Krstim te v inenu Očeta in Sina in svetega Duba in ti dajem ime Janko, a sedaj duša „krščanska“ pojdi, odkoder si prišla. Amen!“

Toda duša krščanska niti malo ni bila pri volji iti, odkoder je prišla in da ostavi slabotno telesce, temveč se je jela premetavati po nogah tega telesca, kolikor je mogla, ter je plakala, tudi slabotno in revno, na kar so botre rekly: „Mogel bi kdo misliti, da mjavka mačka

Politični pregled.

Notranja politika.

Zadnjič smo poročali da misli vlada sklicati državni zbor na dan 20. okt. Zdaj se pa čuje glasovi da se skliče državni zbor že na 15. okt. Listi, ki so objavili to zadnjo vest, pravijo, da se predložijo za zdaj državnemu zboru le vladni načrt glede tiskovnega zakona, vladni načrt glede pomnoženja novincev in pa državni proračun za prihodnje leto. Pogajanja glede avstro-ogerske nagodbe vrše se na Dunaju še vedno. Od dne do dne se pričakuje in se napoveduje zaključek teh pogajanj, a vedno pridejo mesto zaključka na dan nove difference med obema vladama. Tako da prav za prav nihče ne ve, v kakem štadiju da se nahajajo ta pogajanja. Ne preide pa skorej noben dan da ne bi bil kak minister v avdijenci pri cesarju. — Tudi minister Goluhowski bil je te dni vsprejet v privatni avdijenci od cesarja. Minister Goluhowski se je pa udeležil te dni tudi pogajanj glede nagodbe. Njegova prisotnost pri pogajanjih pa pravijo, da je bila potrebna le takrat ko sta se vladni dogovarjali o zadevah vinske klavzul drugače pa da Goluhowski prav nič ne posega v nagobena pogajanja.

Irredentizem v Dalmaciji.

Splitsko „Jedinstvo“ piše: Zadnji čas se vedno več Italijanov naseljuje v Dalmaciji. Vse kaže, da je Italija začela v Dalmaciji delati tako, kakor v Albaniji. Že večkrat se je čulo, da je Avstrija v pogodbi z Italijo obljubila prav čudne privilegije za italijanske državljane. Dobro bi bilo, ko bi se to odkrilo svetu povedalo. Vsekako je čudno, da bivši italijanski minister Villari potuje po Dalmaciji ter nadzoruje šole. Za „Legino“ šole v Splitu kupujejo od revnih Hrvatov učence po 4 krome na mesec. Za to šolo so Italijani dobili učitelja, rojenega Hrvata. To so morali storiti, ker otroci ne znajo italijanski. V Splitu je okoli 40 Italijanov, ki morajo dajati na mesec po nekaj forintov. Zgradili pa so „Legino“ šolo za 50.000 kron, za opravo so porabili do 10.000 kron, za tiskarno so zložili 60.000, za hrvatske otroke plačujejo na mesec najmanj 400 kron. Nastane vprašanje: Ali te troške res plačujejo splitski Italijani ali prihaja denar iz Italije?

Sienkiewicz poznanskim poljskim novinarjem.

„Obzor“ objavlja pismo slavnega poljskega pisatelja Sienkiewicza, katero je pisal izdajatelju poljskega lista „Dziennik berliński“ o priliki, ko ga je ta vprašal, kako politiko naj bi uvedli poznanski Poljaki nasproti Nemčiji. Sienkiewicz najprej stavi izdajatelju tega lista pred oči odgovornost poljskega novinarja v sedanjih odnosih v Poznanski, potem pa pravi: „Mrznja, ki je zavladovala med Nemci nasproti Poljakom, za poslednje ni nevarna, ker v postopanju Nemcev ni ne dostojanstva, ne miru, ne premišljenosti kakor to kažejo odloki ki segajo preko normalnega in zdravega razuma. Da se uprè tej mrznji, varuje naj se poljski duh, da se ga ne oprime jednaka mrznja nasproti Nemcem.“ Varujte se — pravi Sienkiewicz — tako z moralnega, kakor s političnega pogleda. Imejte pred očmi le to, da nikdo ne ve, kake evolucije vse čakajo še prusko dr-

plešejo in včasih zavriska kak vaščan: „ijuju!“ Čuje se topotanje obuval ali glas devojkin: „No kaj?“ Gosli tiho svirajo: „Zdaj bomo jedli, pili bomo, veselili se bomo zdaj“, a velike gosli ponavljajo z globokim in dostojanstvenim glasom: „Ako Bog dá! ako Bog dá!“ Skozi okna je lila svetloba in zdelo se je, kakor da bi se vsaka stvar tresla v krčmi, kakor da bi vse pelo in sviralo, a Janko vse čuje.

Kaj bi dal, da bi imel take gosli, ki tanko svirajo: „Zdaj bomo jedli, pili bomo, veselili se bomo zdaj.“ Tako deščico, ki peva. Da, kje bi jih dobil, take gosli? Kje jih neki delajo? Če bi mu vendar dovolili, da jih sme vzeti v roke! ... Ali da! Dopuščeno mu je vsaj poslušati; in on bi navadno tako dolgo poslušal, dokler ne bi zagrmel za njim močni glas čuvajev:

„Ali ne bodeš šel domov, ti pokora!“ Tedaj pa bi pohitel bosonog domov, a za njim bi skozi temo donel glas gosel: „Zdaj bomo jedli, pili bomo, veselili se bomo zdaj!“ in dostojanstveni glas velikih goslij: „Ako Bog dá! ako Bog dá!“

Ko je mogel poslušati gosli, bilo je to navadno ob kaki izvanredni veselici

žavo, ker to njeno vedenje je morebiti znak o prehodnem pojavu. O uničenju Poljakov in izkoreninjenju Slovanov ne more biti niti govora. Nemčija ali katera koli država, ki bi hotela izzvati resen boj s Slovani, ugonobila bi se sama, ker je tok stvari na svetutak, da nepregledne mase in sveže sile mladih narodov obvladujejo manj sposobne in izživele sile starejih narodov, pa naj si bodo ti še tako dobro organizirani. Zgodovina Rima sveti po tej poti z bakljo velike in jasne primere. — Sienkiewicz pravi na zaključku, da mrznja ne samo utruja, marveč tudi poneumnjuje, zato pozivlje poljske novinarje v Poznaju, da odvrtačajo narod od mrznje. Ostane naj ta narod tako zvest svojim narodnim idealom, da mu jih ne iztrga iz srea nobena sila. Ako ne nastane kaos in razpad vseh gospod, na katerih temelji zgradba človeške družbe, tedaj morajo zmagati naši ideali. — Te Sienkiewiczove znamenite besede bi si morali vtisniti v spomin tudi mi Slovenci in zaradi tega smo jih tu objavili.

Črnogora oborožuje?

Iz Dubrovnika pišejo v dunajsko „Reichswehr“, da se v Črnogori vsestransko in na tihem oborožuje. Že dje časa se vidi na raznih točkah Črnogore italijanske vojaške inženere ki pa pravijo, da potujejo po Črnogori le iz znanstvenih namenov. Ti inženieri, tako se poročajo v „Reichswehr“ — da imajo pogosta in daljša posvetovanja s knezom.

Domače in razne novice.

P. n. gospodom naročnikom.

— Z današnjo številko smo dokončali III. četrtletje. Ob tej priliki prosimo gg. naročnike, ki se niso še odzvali z naročnino za tekoče leto, in mogoče še za prejšnja leta, da to kmalu storé. Ob enem prosimo tudi velecenjene somišljenike, da širijo naš list, ter nam pridobé še novih naročnikov. »Gorica« stane za četrta leta le 2 kroni.

Umirovljen je fml. grof Albert Nostitz, veliki majordomus pri Njeg. cesarski Visokosti nadvojvodi Francu Ferdinandu. To umirovljenje komentirajo listi na razne načine. Nostitz je bil pred kratkim v privatni avdijenci pri cesarju.

Kneginja Hohenburg, soproga prestolonaslednika Nj. ces. Vis. nadvojvoda Franca Ferdinanda je večeraj popoldne povila sinčka. Mati in sin sta zdrava.

Imenovanja v policijski stroki. — „Wiener Zeitung“ objavlja: Ministerski predsednik kakor voditelj ministerstva za notranje stvari je imenoval višega redar. komis. Zekely-a redar. svetovalcem, red. komis. Oskarja Podberniga višim redarstvenim komisarjem in redarstvenega koncipista Josipa Mlekuša redarstvenim komisarjem redarstvenega ravnateljstva v Trstu.

Za „Solski Dom“ so plačali predsedništvu: Anton Jerkič, fotograf v Gorici,

praznik. Potem pa je sedel za peč in po cele dneve ne izpregovori besedice. Naposled napravi sam gosli iz deske ter iz konjske žime. No, te niso hotele tako lepo svirati kakor one v krčmi: tiho so zveneale, tako tiho, baš kakor mušice ali komarji. Pa on je sviral na nje od jutra do večera, dasi je zaradi tega toliko udarcev dobil, da je bil konečno kakor nezrelo obtolčeno jabolko. No, bila je že taka njegova narava. Deček je vsaki dan bolj hujšal, trebuh mu je vedno bolj postajal zabuhel, lasje so mu postajali vedno gošči in oči so se mu vedno bolj širile, črtudi so jih vedno zalivale solze, a lica in prsi so mu bolj in bolj upadali. Ničesar drugega ni bilo več mar dečku, kakor samo njegove gosli, ki so komaj še zvenčale. Malo da ni pred željvijo umrl gladn, ker je pretežno živel samo od jagod in borovnic in od težnje, da bi dobil gosli.

Toda ta težnja ga je pogubila. Sluga v gradu je imel gosli, na katere je včasih v mraku godel, da bi se prikupil gospodični odgojiteljici. Janko se je včasih prikradel prav pod odprta okna slugine sobe, da bi se nagledal teh gosel. Visele so na zidu baš nasproti vratom.

kot poseben dar 10 K; Anton Černe ml. v Tomaju mesto šopka na grob Vekoslava Škrl, sinčka c. kr. poštarja v Sežani 5 K; svatje gospoda Janeza in Marije Uršič iz znane Lemanove rodovine v Idriškem 7 K 50 v.

Srčna hvala!

Usprejemni izpiti na ženskem izobraževališču. — Pretekli teden so se vršili na tuk. ženskem izobraževališču vsprejemni izpiti. Oglasilo se je k izpitu 83 Slovenk. Tri so odstopile med izpitom, od ostalih 80 pa je bilo sprejetih le 40, ker le za toliko število je na tem zavodu prostora.

Vozni red vipavske železnice. — Z dnem 1. oktobra, ko se otvori vipavska železnica, stopi v veljavo sledeči vozni red na tej železnici: Prvi vlak odhaja iz Gorice zjutraj ob 8:55, iz Št. Petra ob 9:08, iz Volčjedrage ob 9:22, iz Prvačine ob 9:35, iz Dornberga ob 9:45, iz Batuj ob 9:56, iz Kamenj ob 10:09, iz Dobravelj ob 10:17, iz Sv. Križa-Ceste ob 10:26 in pride v Ajdovščino ob 10:35. — Drugi vlak odhaja iz Gorice ob 7:15 zvečer, iz Št. Petra ob 7:27, iz Volčjedrage ob 7:40, iz Prvačine ob 7:53, iz Dornberga ob 8:06, iz Batuj ob 8:13, iz Kamenj ob 8:26, iz Dobravelj ob 8:34, iz Sv. Križa-Ceste ob 8:41 in pride v Ajdovščino ob 8:50 zvečer.

Iz Ajdovščine odhaja prvi vlak proti Gorici ob 5:05 zjutraj, iz Sv. Križa-Ceste ob 5:15, iz Dobravelj ob 5:21, iz Kamenj ob 5:29, iz Batuj ob 5:43, iz Dornberga ob 5:53, iz Prvačine ob 5:58, iz Volčjedrage ob 6:12, iz Št. Petra ob 6:24 in pride v Gorico ob 6:35. — Drugi vlak pa odide iz Ajdovščine ob 4:40 popoldne, iz Sv. Križa-Ceste ob 4:52, iz Dobravelj ob 4:58, iz Kamenj ob 5:06, iz Batuj ob 5:21, iz Dornberga ob 5:34, iz Prvačine ob 5:39, iz Volčjedrage ob 5:54, iz Št. Petra ob 6:09 in pride v Gorico ob 6:20 zvečer.

Vlaki vipavske železnice imajo zvezo z onim južne železnice in sicer ima vlak, ki gre iz Gorice proti Ajdovščini ob 8:55 zjutraj, zvezo z onim vlakom, ki prihaja v Gorico z Dunaja preko Gradca, Ljubljane, Trsta, Nabrežine, Črvinjana, Tržiča ob 8:46 zjutraj; oni vlak pa, ki gre ob 7:15 zvečer proti Ajdovščini, ima zvezo z vlaki, ki prihajajo iz zgorej navedenih krajev v Gorico ob 6:34 zvečer (osebni vlak) in ob 6:56 zvečer iz Trsta (brzovlak). Vlaka, ki prihajata iz Ajdovščine v Gorico, pa imata zvezo z onimi vlaki južne železnice, ki odhajajo iz Gorice proti Trstu in Dunaju in sicer ima vlak, ki pride iz Ajdovščine ob 6:35 zjutraj, zvezo z onim brzovlakom, ki odhaja iz Gorice ob 7 zjutraj; oni vlak pa, ki prihaja iz Ajdovščine v Gorico ob 6:20 zvečer, ima zvezo z onimi vlaki, ki odhajajo iz Gorice v gori omenjene kraje ob 6:57 zvečer.

* *

Zdaj pa še nekaj. Zgorej navedeni vozni red nam je bil dostavljen od c. kr. ravnateljstva državnih železnic tiskan v italijanskem jeziku. Vipavska železnica teče izključno po čisto slovenskih tleh. Mi si torej ne moremo niti misliti, da bi ta vozni red ne bil tiskan tudi v slovenskem jeziku. Če je pa ta vozni red tiskan tudi v slovenskem jeziku, o čemer niti dvomiti ne

s svojimi očmi, ker se mu je zdelo, da so one zanj neka nedosežna svetinja, katere ni vreden se dotakniti, da so mu njegovo največje drago. A vendar je težil in hrepenel po njih. Hotel bi jih vsaj enkrat pogledati od blizu. Revno malo dečkovo srce je kar zadrhtelo pri tej misli.

Neke noči ni bilo nikogar v slugini sobi. Gospoda je bila že dolgo v tujini, hiša je bila prazna, a sluga je sedel pri odgojiteljici. Janko, pritajivši se sredi torice, je gledal dolgo na odprta vrata v cilj svojih teženj. Na nebu je plavala polna luna in njeni žarki so padali na gosli. In Janko je točno razbiral na zidu gosli, videl natančno posamezne strune. Jasnejše so se blesketale kakor kresnica.

Oh! Vse to je bilo prekrasno in skoro čarobno, in Janko je gledal vedno pozorneje. Čepeč sredi torice, z lakti uprt ob suta kolena, odprtih ust, je gledal in gledal. Zdaj ga je pridržaval strah na mestu, zdaj ga je vlekle neko nepremagljivo hrepenenje naprej. ... A gosli so se mu zdele včasih v svojem obsoju, kakor da se mu bližajo, da se zibljejo kakor dete ... Za hip so potemnele, da se znova tem jačje zablische. Čari, pravi

smemo, potem vprašamo: kako da pride uredništvo slovenskega lista do vozne reda tiskanega v italijanskem jeziku? Ako je to raznašalčeva krivda in bi nam bil ta donesel vozni red tiskan v ital. jeziku le po pomoči, potem je ta stvar deloma odpustljiva. Ako mu je bilo pa naročeno, da nam uroči vozni red tiskan v ital. jeziku, potem smatramo to za izzivanje in sicer od tiste strani, kateri izzivanje najmanj pristojno in protestujemo pri tej priliki odločno proti takemu postopanju!

Slepa postaja vipavske železnice. — Kaj pravite, katera bo ta? Če je to res, kar nam ravnokar pripovedujejo, bode ta postaja — Št. Peter. Pripoveduje se nam namreč, da se vlak na šempeterski postaji ne bode vstavljaj. Sklepa se pa to iz tega, ker se je te dni dovozna cesta na šempeterski kolodvor baje zagradila in celo tudi — presekal. Denimo da se hoče s tem prisiliti šempetersko občino da sama prispeva s svoto 1500 kron kot tretjino stroškov za dovožno cesto. Vprašamo: kako pride pa drugo občinstvo do tega, ki ima najbližje do šempeterske postaje, da mora tudi ono pokoriti se za „grehe“ šempeterske občine?! Ker pride dovozna cesta, grajena skoro na meji druge sosednje občine, ravno v isto korist sosedni občini kakor šempeterski, — je šempetersko občinsko starasinstvo mnenja, da bi morala razmerno tudi ta sosednja občina prispevati k tretjini stroškov za dovožno cesto na šempeterski kolodvor in se zaradi tega brani vplačati zgorej omenjeno svoto znašajočo okoli 1500 Kron. Kako da se bode ta zadeva rešila in koliko da ima šempeterska občina v tem pogledu prav, v to se mi za danes nočemo spuščati; zaznamujemo pa že danes kot jako čudno, postopanje, ako se vresniči govorca da se ne bode na šempeterski postaji vstavljaj vlak in to morebiti iz zgorej omenjenega vzroka. To pa tembolj ker so v voznem redu, katerega je izdalo ravnateljstvo državnih železnic, naznačeni prihodi in odhodi vlaki tudi s šempeterske postaje in bi se potemtakem ako bi se tam vlaki ne vstavljali, občinstvo le vodilo za nos.

Iz Pevme nam pišejo: Včeraj zjutraj se je peljal tuk. kurat, preč. gosp. Janez Kumar, do bližnje kapelice sv. Mihaela v Oslavju maševat. Med potjo se splašil konj. Lastnik konja in cerkvenik sta skočila z voza ter se rešila brez znatnih poškodb. G. kurat pa se je z vozom tako nesrečno prekucnil, da je dobil večjo rano na glavi ter si zvinil roko. Bližnji domačini so takoj prihiteli na lice mesta ter pomagali g. kuratu v bližnjo hišo kjer so mu spirali in obvezovali rane. Namesto v Oslavje, peljal se je z drugim vozom v župnišče. Poklicali so takoj zdravnika, kateri mu je obvezal rano in zavrnil roko.

Najdeno človeško truplo. — Vše pred nekaj časom so našli pri Soči med Sv. Petrom in Foljanom v Furlaniji truplo utopljenca, starega 30—40 let. Oblečen je bil samo v spodnje hlače in srajco, manjkal mu je jeden zob. Ker se še do danes ni doznalo, kdo da je ta utopljenec, razposilale so oblasti okrožnice na razne kraje, vabeč one, ki bi kaj vedeli o utopljenecu ali bi se jim kaj

je nalabno šumelo, torica je šepetala, a Janku se je zdelo, da jasno čuje:

„Idi, Janko, v sobi ni nikogar ... Idi, Janko! ...“

Noč je bila svetla, jasna. Na grajskem vrtu nad ribnikom je začel slavec peti ter ga sedaj tiše, sedaj glasneje vspodbujal; „Idi! pojdi! vzemi!“ Dobri čuk obkroži s tihim poletom dečkovo glavo, vikajoč mu: „Janko, ne! ne!“ Toda čuk odleti, a slavec ostane in torica mrmra vedno jasneje: „Notri ni nikogar! Nikogar ni notri!“ Gosli so se zopet blestele ...

Revna, mala grbasta prikazen se je nalabno ter oprezno splazila naprej, a slavec pa je tiho vspodbujal: „Idi! pojdi! vzemi!“

Bela srajca je trepetala vedno bližje vrat. Več je ni zagrinjal črni repinec. Na pragu sobe se je čulo brzo dihanje bolestin dečkovih prs. Trenutek še in bela srajca izgine, le jedna bosa nožica ostane še na pragu. Zastoj si, čuk, priletel še jedenkrat in viknil; „Ne! ne!“ Janko je že v sobi.

(Konec pride.)

dozdevalo, da prijavijo svoje mnenje okr. glavarstvu ali sodnji v Gradišču.

„Okrajna posojilnica v Kanalu registrirana zadruga z neomejeno zavezo“ bode imela vsled § 30 društvenih pravil svoj izvanreden občni zbor dne 19. oktobra t. l. ob 3. uri popoldne v občinski dvorani v Kanalu.

Dnevni red: Volitev načelnikstva in nadzorstva. K obilni vdeležbi vabi Načelnikstvo.

Zahvala. — Ob priliki poprave farné cerkve v Bovcu, darovala je gospa Terezija Jonko naši cerkvi krasno soho sv. Antona Pad. izdelano v Grödnju na Tirolskem.

Podpisano cerkveno oskrbnikstvo blagi gospi Jonko n^a tem mestu izreka svojo najtoplejšo zahvalo za prekrasen dar. Bog povrni!

Bovec, 26. sept. 1902.

Ivan Vidmar,
dekan.

Pomoč proti pijančevanju. — G. dr. Ferdinand Rojic, zdravnik Zaloščah pri Dornbergu, piše ob priliki antialkoholnega sestanka:

Način, ki bi pijančevanje silno skrčil in prodaje posestev zaradi pijančevanja omejil, ako naš državni zbor stori svojo dolžnost, bi bil ta-le:

Državni zbor naj sklene zakon:

1. Vsi dolgovci, izviraajoči iz prodaje opojnih pijač, od najmočnejše pa do najslabije (pive) v hotelih, lokandah, krčmah, pivnicah, žganjarijah, kavarnah, sladničarijah itd. od najvišje pa do najnižje se ne smejo iztirjavati po zakoniti poti.

2. Zavrtni take in njim podobne tožbe so poklicani toliko dotični pivci, kolikor tudi njih žene, odrasli otroci, eventualno teh oskrbniki.

Ako se ta zakon sklene in vpelje, zapre se 1. pijanec pot v krčmo, žganjarijo itd. ako nimajo potovega denarja v žepu, to je, na upanje se ne bodo več mogli upijati. 2. Mnogim krčmarjem in prodajalcem žganja se zapre pot, da z napeljevanjem do pijančevanja greše proti svojem bližnjemu na svojo korist. In 3. kar je tudi silno mnogo vredno, posestva ne bodo mogla iti več na boben zavoljo pijančevanja. — Jaz mislim, da bi ta način vsaj polovico pijančevanja zatrl in silno mnogo premoženj obvaroval in rodbinam ohranil, ako se ta zakon vpelje. To zadnje pa je naloga našega zakonodajstva.

Suša. Po vsem Primorskem je zavladala zadnji čas prav huda suša, ki je posebno po Krašu in Istri jesenske poljske pridelke posebno pa drugo setev popolnoma oničila. Tudi koruza je pri tej suši hudo trpela in se sploh letošnja letina ne bo mogla šteti niti k srednjim letinam. Grozdje, ki je s početka tako lepo kazalo ostalo je po več krajih vsled te suše kakor otrpelo in ima prav drobne jagode. Pa tudi za pitno vodo je skoraj povsodi velik križ in se čujejo kolikor po mestih toliko na deželi klici: „Vode, vode!“ Posebno slabo je v tem oziru preskrbljeno tudi v našem mestu, v Gorici. V Poreču v Istri pa je prišlo v tem pogledu tako daleč da je tam zadnje dni pitne vode popolnoma zmanjkalo in da se je moral tamošnji župan brzoglavno obrniti do poveljništva c. kr. mornarice v Pulju, da isto poreškemu prebivalstvu dovoli in priskrbi nekaj vode iz Pulja.

Rekurz za slovenske šole v Trstu — odbit. — Rekurz, kateri je vložilo več slovenskih starišev v Trstu na c. kr. ministerstvo za uk in bogočastje proti namestništvu odloku z dne 2. maja 1899, s katerim se je zavrnila prošnja slovenskih starišev za ustanovitev slovenske šole v Trstu, je c. kr. osrednja vlada odbila in je bil dotični odlok te dni dostavljen na adresu strank po tržaškem magistratu.

Tako imajo zdaj tržaški Slovenci pred seboj dokaz, kako skrbita vlada in občina za izobrazbo njihovih otrok, kakter vlada in občina pa sta nekocno dosledni v pobiranju davkov od istih slovenskih starišev. Zbog ostane tem trpinom le še ena pot, namreč do upravnega sodišča. Ker je isto ugodil prošnji nemških Judov v gališkem Brodu z ustanovitev jedne šole, naglašujoč dejansko potrebo take šole, tedaj je uže naprej gotovo, da upravno sodišče ugoditi tudi pritožbi tržaških Slovencev, ki temelji na isti dejanski potrebi.

Župnika hoteli okrašt. — V nedelje večer je zapazila neka krčmarica, stanujoča v bližini župnišča pri sv. Jakobu v Trstu, da sta plezala dva človeka čez zid župnikovega vrta pri sv. Jakobu. Začela je takoj vpiti in k sreči sta pritekla dva redarja ki sta se takoj spustila na lov na tatova. Ugledavši redarje, hotela sta tatova pobegniti; jednemu se je v resnici posrečilo, a drugi prišel je redarjem v pest, imenuje se Ma-

nevaren tat, ki je bil že večkrat zaprt zaradi tatvine. Pri njem so našli vse polno vitrihov. Župnik Hrovatin se nahaja namreč zdaj na deželi in ne stahuje sploh nobeden v župnišču tako da bi imela tatova gotovo bogat plen, ako bi krčmarica ne bila preprečila njiju nakane.

Oznanilo. — Finančno ravnateljstvo v Trstu razglasa: V smislu § 201 zakona od dne 25. oktobra 1896 d. z št. 220, mora vsak, kedor je v kraljevinah in deželah zastopanih v državnem zboru dolžan izplačevati za eno osebo prejemkov na plačilo ali pokojnini, označenih v § 167 na leto več kakor 1200 kron predati vsako leto davčnemu oblastvu naznanilo o osebah, ki imajo pravico do teh prejemkov navede njih ime stanovališče in posel; potem višino in vrsto v prejšnjem letu izplačanih prejemkov. Ako taci prejemkov ni bilo celo prejšnje leto, je povedati znesek letnih prejemkov in dan od katerega ali do katerega so se izplačevali.

Pri stalnih prejemkih je napovedati njih izmero ob času, ko se je dalo naznanilo; pri premenljivih zneskih pa tisti znesek, ki so dosegli v zadnjem letu, t. j. v dobi dvanajstih mesecev pred oddajo naznanila: n. pr. če se je oddalo naznanilo 20. oktobra 1902 tisti znesek, ki je bil izplačan v času od 20. oktobra 1901 do 19. oktobra 1902.

Na temelju napominjanih zakonskih določb in na temelju čl. 40 izvršitvenega predpisa k IV. poglavju označenega zakona, predpisa objavljenega v d. z št. 108 od leta 1897, pozivljajo se radi priprave za odmero osebnega dohodninskega davka za leto 1903 delodajalci, koji plačujejo prejemke imenovanih vrst, naj predložijo ona naznanila in sicer v neposredno-državnem mestu Trstu in v okoličanskih občinah pri c. kr. davčni administraciji v Trstu, v poknježeni grofiji goriski in gradišćanski pa in v mejni grofiji istrski pri pristojnih c. kr. okrajnih glavarstvih, davčnih oblastih prve stopinje, in sicer najkasneje do 31. oktobra 1902.

Uzorci za naznanila dobé se brezplačno pri pristojnih davčnih oblastih I. stopinje (toraj za Trst in okolico pri c. kr. davčni administraciji, v Gorici, Gradiški in v Istri pa pri pristojnih okrajnih glavarstvih.)

Kazenska določila radi neresničnih naznanil ali opusta teh naznanil, nahajajo se v §§ 240, 241, 243 št. 6. in 244 zak. 25. oktobra 1896 d. z št. 220.

Knjige družbe sv. Mohorja za letošnje leto smo danes prejeli. Ker bomo o knjigah še obširneje govorili, omenimo danes le toliko, da šteje letos družba 80.046 članov, to je 3036 več, kakor lani. Vsak ud dobi po šest knjig, vsi skupaj torej 480.276. Upamo, da bodo tudi letošnje knjige zadovoljile drage Slovence doma in v tujini.

Gonja proti domačnim. — Tržaški „Sole“ od 23. sept. piše, da je tržaški tehnični zavod odpustil od dela 33 domačnov, pod pretvezo, da v zavodu ni dela. Odpušeni so slikarji, a v slikarskem oddelku je ostalo na delu 50 tujcev. Za tujce ne pomanjkuje nikdar dela na tem avstrijskem zavodu. Ti tujci so vsi laški podaniki, Benečani. Kaj naj gredo odpušeni domačini iskat si dela v kr. arsenal v Benetke, ko je vender znano, da prav ta arsenal pošilja vse svoje ostanke v Trst? Ta tržaški magistrat ne dela drugega, nego to, kakor bi kolikor le moreče ogromno število laških podanikov spravil v Trst, ki naj pritisne temu mestu laški pečat. „Sole“ zahteva od vlade, naj ona napravi red na tem zavodu, ker domačini morajo prelivati kri za državo, morajo plačevati davke, zato pa imajo tudi pravico kaj takega zahtevati od vlade.

Tajnosti pri vojni mornarici in tehnični zavod. — „Il Sole“ od torika piše pod gorenjim naslovom: „C. kr. vojna mornarica ima s tržaškim tehničnim zavodom pogodbo, v kateri je tudi klavzula, ki prepoveduje tujcem, tujim delavcem, delati na zgradbi avstrijskih vojnih ladij. Na to klavzulo pa se niso v tehničnem zavodu še nikdar ozirali. Kaj mislijo na Dunaju in v Pulju? Pri zadnji vojni ladji od 10.000 tonelat, ki so jo začeli sedaj graditi, so pri tem delu sedaj kakor vsi tehniki: eden sam Tržačan, eden iz Pulja, vsi drugi so laški podaniki, katerim se je sedaj pridružil še neki Prus. Na tak način skrbi vodstvo tehničnega zavoda za tajnosti vojne mornarice. Vse slike ladje so na razpolago tujim delavcem.“

Rožmarinovo olje v Dalmaciji. — Od davnine v Dalmaciji pridelujejo dišeče rožmarinovo olje. L. 1901 so ga pridelali 12.790 kg, od teh so ga prodali 1600 kg v Nemčijo, drugo v Trst. Največ ga pridelajo na otoku Hvaru.

Hrvatska gimnazija v Zadru. —

se je prijavilo 73 učencev. Pet jih je palo, ostalo torej 68. Za italijansko gimnazijo se je glasilo 54 dijakov. „Dalmata“ in njeni pristaši menda sedaj sami uvidevajo, da hrvatska gimnazija v Zadru ni odveč.

Deželnozbornske volitve na Korškem. — Za kandidata v skupini trgov Trbiž, Malborget, Pliberk, St. Mohor so Nemci postavili F. Wirtha, za kandidata v kmečki skupini v ziljski dolini dr. Abujo, v mestni skupini velikovski župana Pinteriča, v mestni skupini lavantinske doline pa dež-sodnega svetnika Karola Winklerja.

Za slovenske obrtnike. — V večjem mestu Slov. Štajerja naseli se lahko sodar in si osigura bodočnost. Le delavni, izkušeni in odločni možje s potrebnimi sredstvi za začetek, naj se oglašijo pri „Slov. obrtnem in trgovskem društvu v Celju“, katero daje potrebna pojasnila. Druge slovenske liste prosimo, da to ponatisnejo.

Defraudant Jellinek se usmrtil? — Iz Tulna pri Dunaju so brzoglavili dunajski policiji da je bilo tam iz vode potegnjeno človeško truplo, ki se popolnoma vjema s popisom Jellinekove osebe. Sodnjska komisija, tako se poroča, se je tudi v resnici prepričala, da je vtopljenec Jellinek; našli so pri njem posetnice, razne dokumente in uro.

Pomnoženje topničarjev. — Dunajskemu listu „Die Zeit“ se poroča iz vojaških krogov, do bode prvi zakonski načrt, katerega predloži vlada državnemu zboru v prihodnjem njegovem zasedanju v oktobru, veljal pomnožitvi števila rekrutov. Gre namreč za to, da se dobi novih vojakov potrebnih za nove baterije havbic, katere da se ustanove že v najnovjšem času. V ta namen se bode poklicalo v stalno triletno službo jeden del nadomestilnih rezervistov. Pravijo, da se pokliče vsa skupaj 18.000 nadomestilnih rezervistov v triletno vojaško službo, od katerih bi prišlo 10.000 mož na tostransko državno polovico.

Bankovci po 100 K pridejo v promet počeni z 20. okt. Istodobno bodo jeli pobirati bankovce po 100 gl.

Spomenik umrli belgijski kralji nameravata postaviti grofica Lonya in princezinja Windschgraetz v parku v Hetzendorfu.

„Narodne hrvatske ženske pjesme (muslimanske)“. — Pod tem naslovom je prišel izdajati v Mostaru v Hercegovini pravnik Mehmed-Dželaludin Kurt narodne pesmi katere zbira med hrv. narodom v Bosni-Hercegovini. Delo izide na 12 tiskanih polah in mu je cena za predplačnike 1 krono 60 vin. Vsi rodoljubi, ki se zanimajo za bosenske narodne pesmi, opozarjamo na to gotovo zanimivo delo. Predplačila je vposlali na mnogospoštovanega o. fra Radoslava Glavaša, profesorja bogoslovja in urednika „Krščanske Obitelji“ v Mostaru, Franjevački samostan.

Svojo drago ustrelil. — Dne 4. t. m. je počakal kolar Stanko Slavuljević iz sela Oljasi na polju svojo drago Angelo Puhač, doma iz vasi Smoljanovca, z nabito puško. Slavuljević je sprožil puško in na mestu usmrtil Angelo Puhač. Nato je pobegnil v Požego, kjer so ga prijeli in izročili kr. državni sodni oblasti v Požegi.

Emil Zola umrl. — Sloveči francoski pisatelj Emil Zola je v noči od 28. t. m. v Parizu umrl; včeraj zjutraj našli so mrtvega v njegovi sobi. Vzrok smrti je ogledeč plin, ki je izpuhtel iz male peči nahajajoče se v spalnici. Ženo njegovo so rešili, našli so tudi njo v nezavesti na postelji. Po noči se je zbudila z močnim glavobolom in se je sploh slabo počutila; prosila je moža naj bi šel odpret okno, ko je pa Zola stopil s postelje, zgrudil se je na tla in tam obležal. Žena hotela je klicati na pomoč, a pošle so jej moči in padla je v nezavest. Zola pa je obležal na tleh mrtev. Zola je bil pisatelj polnosti in je glede svojih spisov sam rekel, da niso pisani za njegove otroke, marveč za — druge ljudi.

Kako se na nov način zdravi pijanstvo. — Razni zdravniki so sedaj začeli zdraviti pijanstvo z ubrizgavanjem zmesi, v kateri je kri onih konj, katerih organizem je bil otrovan z alkoholom. Ljudje, katerim je bilo kaj takega ubrizgano, ne marajo baje več pijače, v kateri je alkohol. To najnovije sredstvo proti pijančevanju se imenuje „antietilnon“. To sredstvo se more uporabiti samo v onih slučajih, kadar niso poškodovani notranji organi.

Velika prirodna nesreča v Siciliji. — V podnožju ognjenika Etne, pa največ v okolici Modica glavnega mesta pokrajine Sirakuz je razsajal te dni grozovit orkan, katerega nastala je tolika

terih minutah v poslopja ter odnašala ljudi, živino, opravo in vse proti morju. Več sto ljudi je utonilo; veliko vasi in posameznih poslopj je podrtil in v razvalinah je pokopanih polno ljudij. Na raznih krajih meče razburkano morje mrtva trupla na obrežje. Vihar z nalivom je mej 25 in 26. t. m. trajal celih 15 ur in je razdril vsa polja, vrte, hiše itd. Mrliče morajo pokopavati v cerkvah, ker so pokopališča razdrta ali poplavljena. Okoli Katanije je bil 28. zopet vihar.

Narodno gospodarstvo.

Kako skušajo drugod zboljšati mlečnost krav.

Kolika vrednost se polaga na dobro molžo v svrhu boljše mlečnosti, to nam kažejo najbolj planinske dežele. Tam se molže sploh z vso roko, ker je znano, da se s tako molžo več doseže, kakor če se sesci nategujejo s posameznimi prsti. Če sesci stiskamo z vso roko in obenem butamo z roko navzgor ob vime, se vime slično izprazni kakor pri sesanju telet. Seveda je taka molža nekoliko težavnejša, zato pa več vredna, ker se pri taki molži ne le več namolže, ampak se s tako molžo tudi ugodno vpliva na razvoj in delavnost vimena. To je sploh znano in se je o tem že večkrat pisalo tudi v tem listu.

Zanimati pa utegne sedaj naše živinorejce, da se je v zadnjem času izumil neki nov način molže, da se dobiva še več mleka. Ta način molže je izumil živinozdravnik Hegelund v Danskem, v deželi, ki slovi zaradi svojega vzornega mlekarstva. Po tem načinu molže se dobi pri dobrih kravah po $\frac{1}{2}$ do $\frac{1}{2}$ več mleka na dan. Kakor uče izkušnje, se mlečnost krav s tako molžo zboljša za okroglo 14%, t. j. če je krava prej dajala po 2000 l mleka na leto, ga daje sedaj po novem načinu molže do 2300 l. To je pa krasen uspeh! Zaraditega skušajo sedaj na Danskem sploh vpeljati Hegelundov način molže. Seveda je taka molža težavnejša in veliko zamudnejša od navadne, toda njena prednost je tako velika, da se je hočejo povsod poprijeti. Na Danskem prirejajo že 2 leti sem posebne tečaje za molžo ki trajajo po 6 dni, da se udeleženci popolnoma privadijo vsem prijemljajem in tisti ročnosti, ki je potrebna za tako molžo.

Vobče obstoji Hegelundov način molže v tem, da se po končani običajni molži vime še nadalje obdeluje, in sicer s stiskanjem in gnetenjem ali mečkanjem, toliko časa, dokler ni iztisnjena zadnja kapljica mleka.

Ba bode cenj. čitatelji vedeli, kako se v to svrhu vime obdeluje, hočem ta način molže na kratko opisati.

Po končani molži — lahko bi rekli po „glavni molži“ — se postopa takole:

1. Najprej se prime za desno stran vimena nad seski ter se stiska in se stiska in se izmolže. To se zvoli trikrat zaporedoma. Ravno to se napravi na levi strani vimena.

2. Potem se prime za oba sesca na desni strani vimena in se z njima buta navzgor, slično kakor dela tele, kadar sesa. Po tretjem sunku se iztisne mleko, ki se je v tem času nabralo v vimenu. To suvanje se ponovi dvakrat.

Ravno to se napravi na levi strani vimena.

3. Nato se prednja polovica vimena po trikrat gnete ali mečka (masira), in sicer na ta način, da se vime prime z obeh prednjih strani in se stiska najprej proti sredi in potem še navzgor. Nato se mleko iztisne in to mečkanje se dvakrat ponovi.

Ravno to se ima zgoditi z zadnjo polovico vimena.

4. Ponoviti je potem še, kar je navedenega pod št. 2. in

5. kar je povedanega pod št. 3.

Kakor se iz vsega vidi, potrehuje ta način molže res posebne spretnosti in vaje, zaradi česar se prirejajo na Danskem že prej imenovani tečaji.

Iz pomolženega in na videz praznega vimena se dobi s takim obdelovanjem vimena še toliko mleka, da se vsak čudi. Pripisati moramo to tej okolnosti, da se s takim mečkanjem in gnetenjem močno razdraži delavnost mlečnih žlez in se stem vred pospešuje tudi tvorjenje in izločevanje mleka.

Razen s to novo molžo se skuša v zadnjem času tudi stem vplivati na večjo mlečnost krav, da se krave, zlasti prvenice, nekaj časa bolj pogostoma molžejo kakor običajno. Profesor Dr. Čokke v Curihu (v Švici) trdi, da se dajo zlasti mlade in slabe molznice, če se nekaj tednov molžejo po večkrat na dan (n. pr. po 6 krat), privedi do tega, da postanejo boljše za molžo. Lansko leto so se razpisale na tem načinu molže

prof. Čokke prav. Seveda je treba še nadaljnih poskušanj, da se potrdi ta misel, in le zeleti bi bilo, da se tudi pri nas kaj takega poskusi. R. v. „Km“.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šolskega doma“.

Loterijske številke.

27. septembra.

Dunaj 22 4 83 76 10
Grac 60 38 88 63 14

Anton Kuštrin

Gosposki ulici h. štev. 25,
(v lastni hiši)

priloga častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3 4, 5. Več vrst riža. Mljiveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkih najmanj po 5 Kg. na vse kraje.

Anton Fon,

klobučar in gostlničar,

Semeniška ulica št. 6,

ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov

ter tudi v svoji krčmi

pristna domača vina

in postreže tudi z jako ukusnimi jedili.

„Centralna posojilnica“
v Gorici,

registrovana zadruga z omejeno zavezo, sprejema hranilne vloge, katere obrestuje po 4 1/2 % polmesečno; nevdignene obresti pripisuje konec leta h glavnici. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Daje posojila udom na osebni kredit po 6% in na vkupnjo po 5 1/2%.

Sprejema člane z glavnimi deleži po 200 K in z opravnimi deleži po 2 K.

Otvorja članom tekoče račune, katere obrestuje po dogovoru. Za nalaganje in vračanje so na razpolago položnice c. kr. poštne hranilnice, tako da je mogoče poslati denar brez poštne stroške.

Uradne ure so vsak delavnik od 8—12. ure zjutraj in ob ponedeljkih in četrčkih tudi popoldne od 2—4 v ulici Vetturini 9.

Za vsakega nekaj!!

dobi se v zalogi tvrčke

I. Zornik, — Gorica

Gosposka ulica št. 7,

prva in edina slovenska trgovina za modno blago.

Najboljše, največje in najcenejše skladišče vsakovrstnega perila, srjace za hribolazce in kolesarje vsake velikosti, jopic za telovadce, krasnih kravat v vsakem slogu, nogavic, rokavic, životnikov (modercev), solčnikov, pihalik, dežnikov, blusen, spodnjih kril, divnih okrasov za obleke, svil za obleke in bluse, vsih potrebščin za vezenje.

Priloga častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3 4, 5. Več vrst riža. Mljiveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkih najmanj po 5 Kg. na vse kraje.

Krojaška mojstra

Čufer & Bajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7

v hiši g. J. Kopača pri okr. sodniji, izdelujeta

vsakovrstne obleke za moške po meri, bodisi fine ali pa priproste.

Priloga častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3 4, 5. Več vrst riža. Mljiveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Podpisani priporočata slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi svojo

prodajalnico jestvin.

V zalogi ima kave vseh vrst, različne moke iz Majdičevga mlina v Kranju, nadalje ima tudi raznovrstne pijače na primer: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goršice (Senf.) Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodove užigalice. — V zalogi se dobé tudi testenine tvrčke Žnidaršič & Valenčič v Ilirski Bistrici, ter drugo v to stroko spadajoče blago. — Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Kutin,

trgovec v Semeniški ulici h. štv. 1.
(v lastni hiši.)

Valentinčič
Josip
in razno pekovski
peclivo, ki mojster
je vedno sveže pripravca
Pekarija se nahaja
v GORICI,
v Raštelju hiš. št. 29.

Pisarniške in šolske potrebščine,

raznovrstni papirnati stvori

po najnižjih konkurenčnih cenah:

Molitvene knjige od — 24 v navgor
Žepni nožiči — 50 „ „
Mošnički za denar — 20 „ „
Tobačnice in smodčnice — 80 „ „
Zavitki, kuverte 100 — 50 „ „
Papir: pisemski 100 pol — 60 „ „
„ uraden bel 1000 pol 6 — „ „
„ za maslo ovijati kilo 1 40 „ „
„ za cigarete 100 snop 2 20 „ „
Posetnice s tiskom 100 1 20 „ „
Tiskovine za duhovnije in županije po ceni „Narodne tiskarne“ v Gorici. — P. s. Za povoljno postrežbo treba v naročilu navesti približno ceno. Itd. itd.

V Gorici G. LIKAR,
sredi Semeniške ulice proti Placuti 10.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8
priporočata

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, brislih, dalmatinskih in isterskih v. negra dov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-egrske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštna.

Peter Drašček,

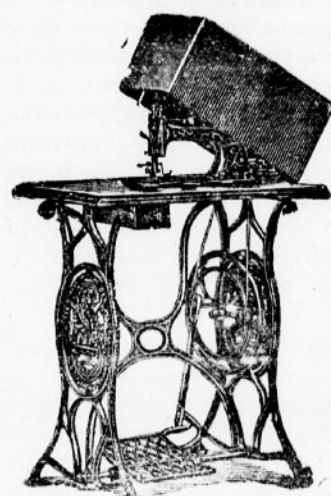
trgovec jedilnega blaga v Gorici,
Stolna ulica št. 2.

Priporočata se p. n. občinstvu v Gorici in z dežele. Prodaja kavino primeso, sladkor, milo, slanino, riž, maslo surovo in kuhano, olje, moko iz Majdičevih mlinov in vse jestvine.

Zaloga žveplenk
sv. Cirila in Metoda.

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev v Gorici
Stolna ulica št. 2.

Prodaja stroje tudi na tedenske ali mesečne obroke. Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše, kakovosti. Priporočata se slav. občinstvu.

„Narodna Tiskarna“

*** v Gorici, ulica Vetturini št. 9 ***

je preskrbljena z povsem novimi črkami, okraski in finim papirjem, ter more prevzeti vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela z zagotovilom točne in strokovno pravilne izvršitve v moderni in okusni obliki po tako nizkih cenah, da se ne boji nikake konkurence

V zalogi ima vse tiskovine za duhovnije, županstva in druge urade na močnem papirju, ter na prodaj ima knjige: Ilijado, Tri igre, za slovensko mladino in Zgodovino
*** tolimnske šole ***

TISKA: **GORICO**

ki izhaja dvakrat na teden v dveh izdajah, ter stane na leto 8 K, pol leta 4 K četrt leta 2 K

TISKA: **PR. LIST**

ki izhaja vsak četrtek ter stane na leto 4 K, pol leta 2 K, za manj premožne celo leto 3 K

TISKA:

brošure * * * * *
* * * * * diplome
trgovske račune
cenike * * * * *
vabila na karton
* * * * * in na papir
sprejemnice * *
* * * * * za društva
pisma in zavitke
s firmo * * * * *
* * * * * etikete
za vsakoršno * *
* * * * * porabo
plakate * * * * *
v raznih barvah
* * * * * in velikosti
i. t. d.

TISKA:

* * * * * pobotnice
računske sklepe
* * * * * lične tiskovine
za industrijo * *
* * * * * trgovino
in obrt * * * * *
* * * * * posetnice
razne velikosti *
* * * * * in oblike
z zavitki * * * *
* * * * * zaročnice
in poročnice * *
* * * * * v elegantnih
škafkih * * * * *
ter osmrtnice v
* * * * * raznih oblikah
i. t. d.